

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Νοεμβρίου 1939

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 493

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ σχεδίου Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων τῶν κεφαλαίων Π', ΙΔ', ΙΕ', ΙΖ' καὶ ΙΗ' περὶ λαθρεμπορίας κλπ. τοῦ Νόμου 1165 τοῦ 1938 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» καὶ προσθήκης εἰς αὐτὸν διατάξεων τινων.

Πρὸς

τὴν **Α. Μ. τὸν Βασιλέα**

Μεγαλειότατε,

Αἱ περὶ λαθρεμπορίας διατάξεις στοιχειωδῶς διατυπωθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου τῆς 25 Μαρτίου 1830 συνεπληρώθησαν ἡπυσθὺν διὰ τῶν μεταγενεστέρων Νόμων, συμπειληθηθεῖσαι εἰς τὸν νόμον Α 270 τῆς 29 Φεβρουαρίου 1892, ὅστις ἔγινε μέχρι τοῦ ἔτους 1918, ἐλαχίστως ὑποστὰς ἐν πᾶ μεταξὺ τροποποιήσεις.

Ἡ ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ἀπαριθμησὶς τῶν εἰδικῶν περιπτώσεων αἵτινες συνιστῶσι τὸ ἄδίκημα τῆς λαθρεμπορίας, αἱ ἀπειλούμεναι εἰς αὐτὴν ποινὰ καὶ ἡ δικονομία τῆς ἐπιβολῆς αὐτῶν ἀνταπεκρίνυντο εἰς τὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τῶν διαφόρων νόμων ὁργάνωσιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ τὸ κρατοῦν τότε πνεῦμα περὶ τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ποινικοῦ δικαίου.

Ἡ λαθρεμπορία μέχρι τοῦ ἔτους 1877 ἐτιμωρεῖτο μόνον διοικητικῶς μετὰ τὸ ὀκταπλοῦν τελώνιον, κατὰ τὴν φράσιν τοῦ Ψηφίσματος, ἀπὸ τοῦ ἔτους δὲ τούτου μέχρι τοῦ 1892 παρὰ τὴν ἀλλήλως καὶ ὡς ποινικὸν ἄδίκημα διὰ φυλακίσεως ἀπὸ 3 ἡμερῶν μέχρι 3 μηνῶν μετὰ τινων στερήσεων καὶ ἐκπτώσεων. Ὁ νόμος τοῦ 1892, διατηρήσας καὶ οὗτος τὴν διοικητικὴν ἐπιβολὴν τοῦ ὀκταπλοῦ τελωνίου, ὥρισεν ὅτι ἡ λαθρεμπορία τιμωρεῖται ποινικῶς κατὰ τὰς περὶ κλοπῆς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Διὰ τῆς μεταβολῆς τούτης ἡ λαθρεμπορία ἐτιμωρεῖτο οὐχὶ ὡς πρότερον μόνον εἰς βαθμὸν πλημμελήματος, ἀλλὰ καὶ εἰς βαθμὸν κακουργήματος ὑπὸ τῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων.

Μετὰ τὸ 1892 μόλις διὰ τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» τοῦ 1918 ἐγένετο σημαντικὸν βῆμα προόδου πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀτελειῶν καὶ εἰδικεῖσιν τῶν προϋσχυουσῶν διατάξεων περὶ λαθρεμπορίας.

Ὁ Νόμος οὗτος ἀκλουσθήσας ἐν τισὶ τὸν ἰταλικὸν τελωνειακὸν νόμον, ἐκαινοτόμησεν μὲν ἐν σχέσει πρὸς τὸ προϋσχύν δικαίον, διατήρησεν ὅμως πολλὰς καὶ ἐκ τῶν διατάξεων τούτου, καίτοι αὗται δὲν εὐρίσκοντο ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὰς εἰσαχθεῖσας νέας διατάξεις. Οὕτω ἡ λαθρεμπορία καθωρίσθη ὡς

ἴδιον ἄδίκημα μετὰ ἰδίας ἐν τῷ νόμῳ προβλεπομένης ποινᾶς καὶ δικονομίαν ἐκδικάσεως αὐτοῦ. Τὸ ἄδίκημα προσδιοριζόμενον διὰ τῶν ἐν τῷ νόμῳ ἀπαριθμουμένων εἰδικῶν περιπτώσεων παραβάσεων τῶν δασμολογικῶν καὶ τελωνειακῶν νόμων καὶ κανονισμῶν καὶ οὐχὶ καὶ δι' ὀρισμοῦ εἰδικοῦ, ἐτιμωρεῖτο τὸν μὲν ἀπλοῦν εἰς βαθμὸν πλημμελήματος διὰ φυλακίσεως ἀπὸ 3 ἡμερῶν μέχρις 6 μηνῶν, τὸ δὲ διακεκριμένον ἀπὸ 1 μηνὸς μέχρι 2 ἐτῶν, καὶ διὰ δημεύσεως τοῦ ἀντικειμένου τῆς λαθρεμπορίας ἂν τοῦτο εἶχε κατασχεθῇ, καθὼς καὶ διὰ τινων ἄλλων στερήσεων καὶ ἐκπτώσεων. Παρὰ τὴν ἀλλήλως ἐτιμωρεῖτο, ὡς ἰσχύει καὶ μέχρι τοῦδε, καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς, ἴσης πρὸς τὸ διπλοῦν μέχρι τοῦ δεκαπλοῦ τοῦ τελους τοῦ βαρύνοντος τὸ γενόμενον ἀντικείμενον λαθρεμπορίας ἐμπόρευμα. Ἡ χρηματικὴ ποινὴ αὕτη ἐπιβάλλεται, ἂν ἐγένετο κατὰ τας εἰς τὸν ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου (ἄρθρ. 120), ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ Τελωνείου ἢ τοῦ τελωνίου, μὴ ὑπάρχοντος διευθυντοῦ, εἰς ὃν περιῆλθε τὸ πρωτόκολλον κατασχέσεως, διοικητικῶς διὰ πράξεως αὐτῶν, κοινοποιουμένης εἰς τοὺς καταλογιζομένους δράστας τῆς λαθρεμπορίας καὶ τοὺς κηρυσσομένους ἀλληλεγγύως συνυπευθύνους διὰ τὴν πληρωμὴν καὶ ὑποκαίμενης εἰς τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου φορολογικῶν παραβάσεων (ἄρθρ. 128—131). Μὴ συντρέχουσιν κατασχέσεως τοῦ ἀντικειμένου τῆς λαθρεμπορίας ἢ ἐπιβληθείσης ἀκύρως τοιαύτης τὴν χρηματικὴν ποινὴν ἐπιβάλλουσι τὰ ποινικὰ δικαστήρια συμπλεκτικῶς μετὰ τῶν ἄλλων ποινῶν φυλακίσεως, δημεύσεως κλπ. (ἄρθρ. 135).

Ἡ διφυὲς αὕτη ἀρρυθρίσθη διὰ τὴν ἐπιβλὴν τῆς χρηματικῆς ποινῆς εἶναι ἐκείνη. ἥτις εὐρίσκει ἐν δυσαρμονίᾳ πρὸς τὰς εἰσαχθεῖσας ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ Τελωνειακοῦ νόμου καινοτομίας διὰ τοῦ νέου τούτου νόμου τοῦ 1918 καὶ ὑφίσταται εἰς τὴν διατήρησιν τῆς κατὰ τὸ προϋσχύν δικαίον ἀρμοδιότητος τῆς διοικητικῆς (τελωνειακῆς) ἀρχῆς πρὸς ἐπιβολὴν εἰς τοὺς ἐνόχους τῆς λαθρεμπορίας, τοῦ φορολογικοῦ τότε ἀδικήματος. τῆς χρηματικῆς ποινῆς, τ. ἔ. τοῦ ὀκταπλοῦ τελωνίου, ἐνῶ, ὡς πρ. εἴρηται, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1877 εἶχε βοηθῇ ὁ ἀληθὴς χαρακτήρ τοῦ ἀδικήματος, ὡς τοιούτου δημοσίας τάξεως κολαζόμενου διὰ δημοσίων πλέον ποινῶν, καὶ τὸσον κατὰ τὸν ἰταλικὸν τελωνειακὸν νόμον ὅσον καὶ τὸν ἡμέτερον 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» καὶ ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἀπειλεῖται εἰς τοὺς ἐνόχους ὡς δημοσία ποινὴ καὶ ὡς τοιαύτη εἶναι ἐπιβεβλημένη ὡς ἀπαγγέλλεται ὑπὸ τακτικῶν δικαστηρίων.

Ὡς ἦτο ἐπόμενον γενομένης μετὰ τινα ἔτη ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 1165 ἀντιληπτῆς τῆς ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἀρμοδιότητι τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς πρὸς ἐπιβολὴν χρηματικῶν ποινῶν ἀναγκαστοῦσας συνταγματικῆς ἀντινομίας ἢ τε δικαστικῆς καὶ

ή διοικητική νομολογία απέδεχθη την θεωρίαν, κατὰ μεταφω-
ράν και παρ' ἡμῖν τῆς ἐν Γαλλίᾳ προσθευμένης ἐπὶ τοῦ αὐ-
τοῦ θέματος ὁμοίας, ὅτι ἡ χρηματικὴ αὐτὴ πεινὴ τῆς λαθρεμ-
πορίας δὲν ἔχει πράγματι τὸν χαρακτήρα τῆς δημοσίας ποι-
νῆς τοῦ κοινοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἀλλ' ἀποτελεῖ αὐτὴ τὴν ἐκ
τοῦ ἀδικήματος ἀστικὴν ἀπικτησίαν τοῦ Δημοσίου. Τὴν ἐρ-
μηνείαν ταύτην τελικῶς ἔδωσε καὶ ὁ νεώτερος νόμος 0098
τοῦ 1934 ἐν ἄρθρῳ 8, εἰ καὶ οὐχὶ κατὰ σαφῆ διατύπωσιν. Ἐκ
τῆς διφθοῦς ὁμῶς ταύτης ἀρμοδιότητος, ἀσχετῶς πρὸς τὸ τυ-
πικὸν μέρος, ἐμφανίζεται τὸ νομικῶς ἁπομονή μία καὶ ἡ αὐτὴ
πρᾶξις λαθρεμπορίας κρινομένη ὑπὸ ποινικοῦ δικαστηρίου νὰ
θεωρῆται ὅτι δὲν φέρει τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀδικήματος καὶ ν'
απαλλασσῇται ὁ ἐπὶ ταύτῃ κατηγορούμενος, κρινομένη δὲ ὑπὸ
τοῦ τελώνου ἢ κατὰ δεύτερον βαθμὸν ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ δι-
καστηρίου φορολογικῶν παραβάσεων νὰ κολάζεται, ἐπιβαλ-
λομένης εἰς τὸν κατηγορούμενον τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

Ἡ τοιαύτη μάλιστα ἀνεξαρτησία κρίσεως κατοχυρώθη,
σημειωτέον, ρητῶς ὑπὸ τοῦ νόμου 1165, ὁρίζοντος ἐν τῷ ἄρ-
θρῳ αὐτοῦ 136, ὅτι οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἔξασκει ἐπὶ τῆς ἀπο-
φάσεως τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἡ ἀθωωτικὴ ἢ καταδικα-
στικὴ ἀπόφασις τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου φορολογικῶν πα-
ραβάσεων ἢ καὶ τάνάπαλιν.

Ἀνεξαρτήτως τούτων κατὰ τὸ ἐγγὺς παρελθὸν ἐκ τῆς
ἐπιρροίας ἐντυπωσιακῶν συγκεκριμένων λαθρεμπορικῶν πρα-
ξεων καὶ τοῦ ἐξ αὐτῶν προκύψαντος πνεύματος αὐστηροῦ κο-
λασμοῦ πρὸς καταστολὴν τοῦ ἀδικήματος διὰ νεωτέρων νό-
μων ἐγένοντο τροποποιήσεις τοιαῦται εἰς τὰς ἀρχικὰς διατά-
ξεις τοῦ νόμου 1165 περὶ τῆς καθ' ὕλην ἀρμοδιότητος τῶν
ποινικῶν δικαστηρίων ὥστε, ἐνῶ τὸ ἀδίκημα ἀρχικῶς ὑπῆ-
γετο εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ πλημμελειοδικείου, νῦν ἡ λα-
θρεμπορία ὅταν ἡ ζημία τοῦ Δημοσίου δὲν ὑπερβαίῃ τὰς 4000
δραχ. δικάζεται ὑπὸ τοῦ πλημμελειοδικείου, ὅταν ὑπερβαίῃ
το ποσὸν τοῦτο οὐχὶ ὁμῶς καὶ τὰς 5.000 δραχ. ὑπὸ τοῦ δι-
καστηρίου τῶν ἐνόρων καὶ τέλος ὅταν ὑπερβαίῃ τὰς 5.000
δραχ. ὑπὸ τοῦ ἑμελοῦς Ἐφετερίου τοῦ Ψηφίσματος τῆς 16
Δεκεμβρίου 1924.

Ὡς εἶναι εὐνόητον, αἱ τοιαῦται πολλαπλαῖ ἀρμοδιότητες
ὡς πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῶν χρηματικῶν ποινῶν καὶ τὴν ἐκδί-
κασιν τοῦ ἀδικήματος ὑπὸ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων οὐδῶς
συντελοῦσιν εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν διώξιν καὶ καταστο-
λὴν τῆς λαθρεμπορίας.

Ἐξ ἄλλου ὁ ἐν τῷ νόμῳ καθορισμὸς τῆς χρηματικῆς πι-
νῆς ἴσης πρὸς τὸ διπλοῦν μέχρι τοῦ δεκαπλου τοῦ τέλους τοῦ
βαρύνοντος τὸ γενόμενον ἀντικείμενον λαθρεμπορίας ἐμπόρευ-
μα ἂν καὶ δικαιολογῆται χάριν τοῦ ἐκφοβισμοῦ ἐν τούτοις ἄγει
εἰς τὴν ἐπιβολὴν κολοσσικῶν χρηματικῶν ποινῶν μὲ τὸ εὐ-
νόητον ἀποτέλεσμα ἢ ν' ἀναγκάζωνται οἱ ποινικοὶ καὶ διοι-
κητικοὶ δικασταί, κινούμενοι ἐξ ἀνθρωπιστικῶν αἰσθημάτων,
ὡς μὴ δικαιώμενοι νὰ κατέλθωσι καὶ κάτω τοῦ ἐλαχίστου
ὁρίου, τοῦ διπλασίου τοῦ τέλους, διὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ποι-
νῶν κατὰ λόγον τῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων τοῦ ἐνόρου, ν' ἀ-
παλλάσσωσι τοὺς κατηγορουμένους, ὅτε δὲ νὰ παραλείπωσι
τὴν συμπλεκτικῶς ἐπιβολὴν καὶ τῶν χρηματικῶν ποινῶν ἢ
ἐπιβαλλομένων τῶν τεραστίων τούτων χρηματικῶν ποινῶν οἱ
ἐνόχοι ἐφ' ὅρου ζωῆς νὰ καταδικάζωνται διὰ προσωπικῆς κρα-
τήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπραξέως δημό-
σιων ἐσόδων, ἐξουθενούμενοι κοινωνικῶς καὶ οἰκογενειακῶς.

Ἐκ τῶν ἀντιλήψεων τούτων κρίνεται καὶ αὖθις ἀναγκαία
ἡ τροποποίησις τῶν περὶ λαθρεμπορίας διατάξεων τοῦ νόμου
1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος», οὕτως ὥστε τὸ μὲν νὰ
ἐκλείψῃ ἡ διουρῆς ἀρμοδιότης διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν χρημα-
τικῶν ποινῶν καὶ παραμείνῃ καθαρῶς ποινικὸν ἀδίκημα ἡ
λαθρεμπορία, ἄσχετον πρὸς τὰς ἀπλὰς τελωνειακὰς παραβά-
σεις καὶ τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικητικῶν (τελωνειακῶν)
ἀρχῶν, τὸ δὲ ἐπανεῖλθῃ τὸ ἀρχικὸν σύστημα τοῦ νόμου 1165
ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, τοῦ ἀ-

δικήματος δικαζομένου καὶ τιμωρουμένου πάντοτε εἰς βαθμὸν
πλημμελημάτων. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν βασικῶν τούτων τρο-
ποποιήσεων ἐκρίθη ἀπαραίτητον καὶ ἐπιστημονικῶς ἐνδεδειγ-
μένον νὰ δοθῇ εἰδικὸς ὁρισμὸς εἰς τὸ ἀδίκημα περιλαμβάνων
ἐν γενικότητι τὰ στοιχεῖα τ' ἀπαρτίζοντα τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀ-
δικήματος, νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον ἐν τῷ νόμῳ ἡ εἰ-
δικὴ περιπτωσιολογία τῆς λαθρεμπορίας ὡς καλυφθησομέ-
νων τῶν περισσοτέρων περιπτώσεων ὑπὸ τοῦ ὁρισμοῦ καὶ γε-
νικώτερον νὰ διατυπωθῇ πληρέστερον αἱ περὶ τῶν παρπο-
μένων τῇ λόγῳ λαθρεμπορίας καταδικηθῶν ποινῶν καὶ αἱ δικω-
νομικαὶ διατάξεις, ἵνα καταστήτῃ πραγματικῶς ὁ κολασμὸς διὰ
ποινῶν, αἵτινες θὰ ἐφαρμόζωνται ἀπολύτως, καὶ ἀποτελεσμα-
τικώτερα ἢ καταστρελὴ τῆς λαθρεμπορίας.

Ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ πνεύματος τούτου διέπεται τὸ ὑπὸ
κρίσιν σχέδιον ἀναγκαστικοῦ νόμου, τῶν διατάξεων τοῦ ὁποῖου
ἀκολουθεῖ κατωτέρω λεπτομερεστέρα ἀνάπτυξις.

Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου νόμου ἠκολουθήθη τὸ σύ-
στημα τῆς ἀνικαταστάσεως τῶν τροποποιουμένων ἐκ τῶν νῦν
ἐν ἰσχύϊ διατάξεων τοῦ νόμου 1165, ἵνα αἱ εἰσαγόμεναι νέαι
διατάξεις ἐνσωματωθῶσιν εἰς τὰς λοιπὰς διατάξεις καὶ μὴ
διασπασθῇ διὰ συρραφῶν καὶ παραπομπῶν τὸ ἐνιαῖον τοῦ Νό-
μου.

Τὸ σχέδιον τοῦτο νόμου ὡς πρὸς τὰς καθαρῶς ποινικὰς
διατάξεις ἔτυχε τῆς ἐπεξεργασίας τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς
τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Δικαιοσύνης, τὰ
πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῆς 24 Ἰουλίου 1939 τῆς ὁποίας
παρατίθενται ἐν τέλει τῆς παρούσης.

Ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ δίδεται ὁ ὁρισμὸς τῆς λαθρεμπορίας εἰς
αὐτὴν πράγματι καὶ κατὰ τὴν κοινὴν ἀντίληψιν νοεῖται, δη-
λαδὴ ἡ ἐντὸς τῶν συνόρων τοῦ Κράτους εἰσαγωγή καὶ ἐξ αὐ-
τῶν ἐξαγωγή ἐμπορευμάτων ὑποκειμένων εἴτε εἰς εἰσαγωγι-
κὸν δασμὸν, εἴτε εἰς εἰσπραττόμενον ἐν τοῖς τελωνεακοῖς τέλους,
φόρον ἢ δικαίωμα ἀνευ γραπτῆς ἀδείας τῆς τελωνειακῆς ἀρ-
χῆς ἢ ἐν ἄλλῳ παρὰ τὸν ὁρισμένον παρ' αὐτῆς τόπον ἢ χρόνον.

Ἡ ἀναφερομένη εἰς τὸν ὁρισμὸν τούτων ἔλλειψις τῆς ἀδείας
τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ὡς εἶναι εὐνόητον, προϋποθέτει καὶ
τὴν ἔλλειψιν τῆς πληρωμῆς τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, φόρου,
τέλους ἢ δικαιώματος.

Ἐπειδὴ ἐν τούτοις κρίνεται ὅτι ἐν τῇ γενικότητι τοῦ ἀνω-
τέρω ὁρισμ. ὁ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ περιληφθῶσιν ἅπαναι αἱ
περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας διενεργεῖται ἡ λαθρεμπορία
περιελήφθη ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ καὶ πρόσθετος ὁρισμὸς καθ
ὃν λαθρεμπορία εἶναι: πᾶσα οἰαδήποτε ἐνέργεια, σκοποῦσα νὰ
στερήσῃ τὸ Δημόσιον τῶν ὑπ' αὐτοῦ εἰσπραττομένων δασμῶν,
τελῶν, φόρων καὶ δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν εἰσαγόμενων ἐκ τῆς
ἀλλοδαπῆς ἢ ἐξαγόμενων ἐμ. ρευμάτων καὶ ὅταν ταῦτα εἰσ-
επράχθῃσαν κατὰ χρόνον καὶ τρόπον μὴ νόμιμον.

Ἐν τῇ γενικότητι τῆς φράσεως «πᾶσα οἰαδήποτε ἐνέργεια»
περιλαμβάνονται πᾶσαι ἀκόμη καὶ προπαρασκευαστικαὶ πρά-
ξεις λαθρεμπορίας, διὰ δὲ τοῦ τελευταίου ὅρου, ὅτι ὑφίστα-
ται λαθρεμπορία καὶ ὅταν εἰ εἰσπραττέοι δασμοὶ κλπ. εἰσπ-
ράχθῃσαν κατὰ χρόνον καὶ τρόπον μὴ νόμιμον, ἀποκλείεται
ἡ ἐμπρακτος μετάνοια ἐπὶ λαθρεμπορίας.

Εἰς τὴν 2 παράγραφον τοῦ ἰδίου ἄρθρου ἀπαριθμοῦνται 7
ἐν συνόλῳ περιπτώσεις παραβάσεων τῶν τελωνειακῶν νόμων
καὶ κανονισμῶν, αἵτινες, καίτοι δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι περὶ
λαμβάνονται εἰς τὸν πρόσθετον ὡς ἀνω ὁρισμὸν, εἶναι ἀπαραί-
τητον νὰ θεωρηθῶσι ρητῶς ὡς ἀποτελοῦσαι λαθρεμπορίαν
λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν κινδύνων τοὺς ὁποίους ἐγκέμονοσι διὰ
τὰ ἐκ δασμῶν καὶ φόρων συμφέροντα τοῦ Δημοσίου.

Ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ καὶ ἐν τῇ 1 παραγράφῳ γίνεται ἡ διευ-
κρίνισις ὅτι ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον γραπτὴ ἀδεία
τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς δὲν ἀποκλείει τὴν λαθρεμπορίαν,
ὅταν αὕτη ἐξεδόθῃ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ νόμιμος περίπτωσις ἢ
χωρὶς νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ κατὰ νόμον προάπαιτούμεναι τῆς

ἐκδόσεως αὐτῆς διατυπώσεις καὶ πληρωμαί. Ἡ συνέργεια δηλονότι ἐν δόλῳ ἢ ἐξ ἀμελείας τῶν ὀργάνων τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν πράξιν διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐν οὐ δένντι τῆς γραπτῆς ἀδείας οὐδαμῶς ἀποκλείει τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἀδινύματος τῆς λαθρεμπορίας καὶ τὸ ἀξιόποινον αὐτοῦ.

Ἐν τῇ 2 παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου ὁρίζεται διὰ τὸν ἐκδόντα τὴν τοιαύτην ἀδειαν ὁμηόσιον ὑπάλληλον ὅτι, ἂν ἐνηργήσῃ ἐκ δόλου τιμωρεῖται ὡς συνεργὸς λαθρεμπορίας, ἂν δὲ ἐξ ἀμελείας κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 104.

Ἐν ἄρθρῳ 3 παραγρ. 1 ὁρίζονται αἱ ποιναὶ δι' ὧν τιμωρεῖται ἡ λαθρεμπορία, γοιματικαὶ καὶ στερητικαὶ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας συμπλεκτικῶς, διακρινόμεναι ἐκ τοῦ μεγέθους αὐτῶν εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας ἐπὶ τῇ ἀπλῇ λαθρεμπορίᾳ καὶ τὰς ἐπιβαλλομένας ἐπὶ τῇ διακεκριμένῃ τοιαύτῃ.

Αἱ νοηματικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται πάντοτε ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου, εἶναι δὲ ἀνεξάρτητοι πρὸς τὸ ποσὸν τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν, φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων τοῦ ὁποῦ ἐστερήθη τὸ Δημόσιον ἢ ἐκινδύνευσε τοῦτο νὰ στερηθῇ ἐκ τοῦ τετελεσμένου ἢ ἀποπειραθέντος ὁδικήματος. Τὸ κριτικότερον ὅριον τῆς γοιματικῆς ποινῆς ὁρίζεται διὰ τὴν ἑλπὴν λαθρεμπορίαν εἰς 1000 δρ. μειούμενον καὶ μέχρι τοῦ ἡμισίου εἰς εἰδικὴν τινα περίπτωσιν. διὰ δὲ τῆς διακεκριμένης ὁθέσεως ποινῆς εἰς 10.000 δρχ. Τὸ ἀνώτατον ὅριον δι' ἡμετέρας τὰς κατηγορίας ὁρίζεται εἰς 100.000 δρχ., εἰς ποτὸν δηλαδὴ ὑπερ θὰ εἶναι δυνατόν καὶ νὰ εἰσπραχθῇ ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ καταδικασθέντος ἢ τῶν κηρυσσόμενων διὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ὡς πολιτικῶς καὶ ἀλληλεγγύως συνυπευθύνων.

Τὰ μικρὰ ταῦτα ὅρια τῶν χρηματικῶν ποινῶν ἄγεται πρὸς τὴν ἐπισυμβῆσαν τυγὸν ζημίαν τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς μὴ ἐπιτελευτήσεως κατασχέσεως τῶν ἀντικειμένων ἐκ λαθρεμπορίας καὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς τὴν Ἐπικράτειαν (εἰς ἀνάλωσιν) ἄνευ πλρωμῆς, εἶναι ἄσχετα καὶ πρὸς τὴν ἐκ τῆς ζημίας ταύτης ἀπαίτησιν τοῦ Δημοσίου κατὰ τῶν ἐνόχων τοῦ ἀδικήματος, ἥτις κατ' ἄλλην διάταξιν τοῦ σχεδίου περὶ τῆς κατωτέρω ἑλπίως, προβάλλεται ἐπ' ἀκροατηρίου παρὰ τοῦ παρισταμένου ὡς πολιτικῶς ἐνάγοντος Δημοσίου, ἐκπροσωπούμενου καὶ παρ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Εἰσαγγελέως κατόπιν ἐξουσιοδοτήσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐκδικάζεται ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου.

Αἱ στερητικαὶ τῆς ἐλευθερίας ποιναὶ ὁρίζονται διὰ τὴν ὁπλὴν λαθρεμπορίαν κατ' ἀνώτατον ὅριον θμηνος φυλάκισις καὶ τὴν διακεκριμένην κατ' ἐλάχιστην ὅριον ἐτησίαν φυλάκισις. Αἱ ποιναὶ αὗται δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσι μικραὶ ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν μετατρέπονται δι' ἐξαγορᾶς εἰς χρηματικάς, ἢ δὲ προφυλάκισις εἶναι ὑποχρεωτικὴ μὴ ἐπιτροπική μὲνης τῆς προσωρινῆς ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπολύσεως κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ σχεδίου. Αἱ ποιναὶ φυλάκισις ἐπιβαλλόμεναι θὰ ἐκτίωνται πάντοτε, ἐξαιρέσει μόνον τῆς περιπτώσεως τῆς ἀπονομῆς χάριτος.

Ἐν τῇ 2 παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου ἀπαγορεύεται ρητῶς ἡ μετατροπὴ τῆς ποινῆς φυλάκισις εἰς χρηματικὴν.

Ἐπὶ ἀποπέρας ἐν τῇ 3 παραγράφῳ ὁρίζεται, ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ εἰς τὴν τετελεσμένην ἀπειλουμένην, εἰς δὲ τοὺς συνειρητὸς δύνανται νὰ ἐπιβληθῇ ἡ διὰ τοὺς αὐτοσχευοὺς ἀπειλουμένην ποινή.

Τὸ ἄρθρον 4 ἐπαναλαμβάνει σχεδὸν ταυτόσημον διάταξιν τοῦ ἰσχύοντος νόμου, ὁρίζον ὅτι αἱ ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ποιναὶ δὲν ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς ἐνόχους λαθρεμπορικῶν πράξεων αἱ ἡμεῖς ἔχουσιν ὡς ἀντικείμενα τὰς ἀποσκευὰς τῶν ἐπιβατῶν, ὅταν τὰ τέλη τούτων δὲν ὑπερβαίνωσι τὰς γιγίς δρανυὰς καὶ δὲν συνήρῃσαν εἰς ταύτας ὠρισμένα πρόσωπα, ἀλλὰ χαρακτηρίζονται αἱ πράξεις αὗται ὡς ἀπλᾶς τελωνειακῆς παραβάσεις, τιμωροῦνται διοικητικῶς διὰ ποστίμου. Ἡ διαφορά μεταξὺ τῆς ἰσχύουσας διατάξεως καὶ τῆς νέας ἔγκειται εἰς τὸν διπλασιασμὸν ἐν τῇ νέᾳ τῶν ὁρίων τῆς ζημίας τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν προστίμων.

Ἡ διάταξις ἀποσκοπεῖ τὴν ἀποτροπὴν τῆς ποινικῆς διώξεως καὶ τῆς συναφοῦς ταλαιπωρίας τῶν ἐπιβατῶν, οἵτινες καθ' οἷονδῃποτε τρόπον ἐπιχειροῦσιν, ὡς κατὰ κανόνα σχεδὸν συμβαίνει πανταχοῦ, ν' ἀποκρύψωσι κατὰ τὸν τελωνειακὸν ἐλεγχον τῶν ἀποσκευῶν τῶν εἰδῆ τινὰ καὶ ἀποφύγῃσι τὴν δασμολόγησιν αὐτῶν. Πάντως ἡ πράξις τῶν δὲν μένει ἀτιμώρητος ὑποκειμένη εἰς πρόστιμον μέχρι τοῦ διπλασίου τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν.

Τὸ ἄρθρον 5 προβλέπει περὶ τῆς ποινικῆς εὐθύνης τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τῶν συνεργούντων ὅπωςδῇποτε εἰς τὴν διάπραξιν λαθρεμπορίας.

Τὸ ἄρθρον 6 καθορίζει τὰς αὐτοδικαίως ἐπακολουθοῦσας τὴν ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ καταδίκην ἐκπτώσεις καὶ στερήσεις τῶν ἰδιωτῶν, δημοσίων ὑπαλλήλων, πλοιαρχῶν, πρακτόρων, ὁδηγῶν αὐτοκινήτων κλπ.

Αἱ ἐκπτώσεις καὶ στερήσεις αὗται ἐπέρχονται καὶ κατὰ τὴν νῦν ἰσχύουσαν διάταξιν τοῦ Νόμου 1165, ἀλλὰ μόνον κατόπιν ἀπαγγελίας τῶν ὑπὸ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐνῶ εἰς τὴν ὑπὸ κρίσιν διάταξιν αὗται ἐπέρχονται αὐτοδικαίως, ἐπακολουθοῦσαι τὴν ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ καταδίκην καὶ ἄνευ ἐπιμείρας τῶν ἐν τῇ καταδικαστικῇ ἀποφάσει. Ὡς εἶναι ἀντιληπτὸν ἡ ἀπειλὴ τῆς αὐτοδικαίας ἐπελεύσεως τῶν ἐκπτώσεων καὶ στερήσεων τούτων ἀποτελεῖ τὸ ἀντίπαλον θέος τῆς μειώσεως τῶν ἄλλων δημοσίων ποινῶν καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ σκοποῦ τῆς ποινῆς ἐν γένει θὰ εἶναι λυσιτελέστεραι.

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 διατυπῶνται ἀρτιώτερον καὶ σκοπιμώτερον αἱ ἐν ἰσχύϊ διατάξεις τοῦ Ν. 1165 περὶ ἐκποτισμοῦ τῶν καταδικαζομένων ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ.

Τὸ ἄρθρον 8 ἐπαναλαμβάνει ὑπὸ νέαν ἀρίθμησιν τὴν περὶ δημύσεως τῶν ἀντικειμένων τῆς λαθρεμπορίας καὶ μεταγωγικῶν μέσων αὐτῆς ἰσχύουσαν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 115 τοῦ Νόμου 1165.

Τὸ ἄρθρον 9 ἐπαναλαμβάνει ὑπὸ νέαν ἀρίθμησιν τὸ ἄρθρον 116 τοῦ Ν. 1165 μὲ ἐλαχίστας τροποποιήσεις, προσαρμοζούσας τοῦτο εἰς τὰς ἐκ τῶν προηγουμένων ἄρθρων εἰσαγομένας καινοτομίας. Καθορίζεται δι' αὐτοῦ, ὅτι τὸ ἐκδικάζον τὴν λαθρεμπορίαν ποινικὸν δικαστήριον, δύναται νὰ κηρύξῃ ἀλληλεγγύως συνυπεύθυνον πολιτικῶς μετὰ τοῦ καταδικασθέντος διὰ τὴν πλτωμὴν τῆς καταγωγῆσεως γρηματικῆς ποινῆς, καὶ, ἐνδεχομένως, αἰτήσῃ τοῦ ὡς πολιτικῶς ἐνάγοντος παρισταμένου Δημοσίου, καὶ τῆς ἐπιδικασθεῖσης αὐτῷ ἀπαιτήσεως, τὸν κύριον ἢ τὸν παρολήπτῃν τῶν ἐμπορευμάτων τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον μεταξὺ τοῦ καταδικασθέντος καὶ τῶν ἄλλων ὑφίστανται σχέσεις ἀντιπροσωπείας, ἐντολῆς κλπ.

Τὸ ἄρθρον 10 περιλαμβάνει ὁμοίαν πρὸς τὴν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διάταξιν ὡς πρὸς τὴν ἀλληλεγγύον πολιτικὴν εὐθύνην προσώπων τινῶν, ἐντὸς τῶν μεταστροφικῶν μέσων καὶ λοιπῶν προστίων εἰς τὸ κοινὸν καταστημάτων ἰδιοκτησίας ἢ διευθύνσεως τῶν ποίων διεσπάρχη ἢ λαθρεμπορία ἔστω καὶ ἂν οὗτοι δὲν ὑπένωσι ποινικὴν εὐθύνην ἐπὶ ταύτῃ.

Σκοπὸς ἀμεινότερων τῶν διατάξεων τούτων εἶναι, ὡς φανερόν, νὰ καταστήσῃ προσηκτικὰ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων, ἐντολῶν, ὑπαλλήλων, ἐργατῶν κλπ, τ' ἀνωτέρω πόσωπα, ἅτινα ὁ νόμος δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὸ ποινικὸν δικαστήριον νὰ κηρύξῃ πολιτικῶς συνυπεύθυνα διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν χρηματικῶν ποινῶν καὶ ἐνδεχομένως τῶν πολιτικῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου.

Τὸ ἄρθρον 11 ἐπαναλαμβάνει τὴν διάταξιν τῆς 1 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 118 δι' ἣς ἀναγνωρίζεται δικαίωμα ἀναγωγῆς τῶν καταδικαζόντων τὰς ποινὰς κλπ. πολιτικῶς συνυπευθύνων κατὰ τῶν καταδικασθέντων δραστῶν καὶ τῶν πρακτόρων κλπ. κατὰ τῶν ἰδιοκτητῶν πλοίων ἢ τοιούτων ἄλλων μεταστροφικῶν μέσων, οὗς ἐκτροσωποῦσιν.

Τὸ ἄρθρον 12 ἐπαναλαμβάνει ταυτῶς ὑπὸ νέαν ἀρίθμησιν τὸ ἄρθρον 120 τοῦ Ν. 1165 ἐν ᾧ καθορίζονται οἱ ὅροι

ὅρ' οὗς ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις τῶν ἀντικειμένων καὶ μεταγωγικῶν μέσων τῆς λαθρεμπορίας.

Τὸ ἄρθρον 13 ἐπαναλαμβάνει ὑπὸ νέαν ἀρίθμησιν τὴν διὰ τὰς τῶν ἄρθρων 121 τοῦ Ν. 1165, μὲ μόνην προσθήκην ὅτι μετὰ τῶν ἄλλων ἀρμοδίων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὁργάνων, εἰς οὗς ἐπιβάλλεται τὸ καθήκον τῆς κατασχέσεως περιλαμβανόμενοι νῦν καὶ οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ Τελωνείων.

Τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 ἐπαναλαμβάνουσι ταυτοσημῶς τὰς διατάξεις τῶν ἐν ἰσχύϊ ἄρθρων 122 καὶ 123 τοῦ Νόμου 1165.

Τὸ ἄρθρον 16 προβλέπει τὴν σύλληψιν τῶν δράστων τῆς ἐπ' αὐτοφώρῳ λαθρεμπορίας, ὡς τὸ αὐτόφωρον ὁρίζεται ἐν ἄρθρῳ 12, ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 13 ὁργάνων καὶ τὴν ἄμεσον καὶ ἀμελεῖται αὐτῶν προσαγωγήν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, ὅστις ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ὁρισμένα περὶ ἄμεσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων ἐπ' αὐτοφώρῳ ὑπὸ τοῦ Ν. Α. τῆς 22 Νοεμβρίου 1923, τοῦτέστιν εἰσάγει τοὺς συλληφθέντας εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον δι' ἧς εὐθείας κλήσεως. Εἰς πᾶσαν ἑλληνικὴν περιπτώσιν ὁ Εἰσαγγελεὺς παραγγέλλει τακτικὴν ἀνάκρισιν, (ἄρθρ. 23 § 2 τοῦ σχεδίου).

Τὸ ἄρθρον 17 ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ προνοεῖ περὶ τῆς ἄμεσου παραδόσεως πρὸς φύλαξιν ἢ τῆς λήψεως ἄλλων μέτρων συντηρήσεως καὶ διαφυλάξεως τῶν κατασχόμενων ἀντικειμένων τῆς λαθρεμπορίας ὡς καὶ τῶν μεταγωγικῶν μέσων ὑπὸ τῶν ἐνεργησάντων τὴν κατάσχεσιν.

Ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου περιλαμβάνονται δικονομικαὶ διατάξεις, σχετικαὶ μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν, αἰτήσῃ τοῦ κυρίου τῶν κατασχεθέντων, ἄσπον τῆς κατασχέσεως ἢ ἀπόδοσιν αὐτῶ τούτων ἐπὶ ἐγγυήσῃ. Ἐν τῇ παραγράφῳ 3 ὁρίζεται ὅτι τὸ Δικαστήριον εἰσαχθεὶς τῆς κατηγορίας ἀποφαίνεται ὑποχρεωτικῶς περὶ τῆς δημεύσεως ἢ τῆς ἀποδόσεως τῶν κατεσχόμενων ἀντικειμένων ἢ μεταγωγικῶν μέσων τῆς λαθρεμπορίας.

Τὸ ἄρθρον 18 ἐπαναλαμβάνει τὸ ἄρθρον 126 τοῦ Ν. 1165, ὑπὸ νέαν ἀρίθμησιν, ἐν τῇ ὅποιᾳ καθορίζεται ἡ ὑποχρέωσις πρὸς τὸ πολίτευμα καὶ πρὸς τὴν ἀρχὴν εἰς τὰ ἐπιχειροῦντα τὴν κατάσχεσιν τῶν ἀντικειμένων τῆς λαθρεμπορίας καὶ τὴν σύλληψιν τοῦ δράστου διμυσία ὄργανα, τῆς ἀπειλουμένης χρηματικῆς ποινῆς εἰς τοὺς ἀπειθοῦντας αὐξανόμενης ἀπὸ δρχ. 100 εἰς 4000 ὑπὸ τοῦ νέου ἄρθρου.

Τὸ ἄρθρον 19 καθορίζει τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐνεργούντων τὴν κατάσχεσιν δημοσίων ὁργάνων νὰ προβαίνουν εἰς τὰς πρὸς βεβαίωσιν τῆς λαθρεμπορίας προανακριτικὰς πράξεις, προσηγορευμέναις εἰς αὐτὰ τῆς ἰδιότητος τῶν εἰδικῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἄρθρου 17 τῆς Ποιν. Δικονομίας.

Δι' ἐτέρας διατάξεις ἐπιβάλλεται εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, εἰς ὃν ἐγένετο ἡ παραδοσις τῶν κατασχόμενων, ὅπως συντάξῃ καὶ ἀποστείλῃ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα σχετικὴν ἔκθεσιν.

Τὰ ἄρθρα 20, 21 καὶ 22 ἐπαναλαμβάνουσιν ἄνευ οὐδεμιᾶς τροποποιήσεως, ἀλλὰ μόνον ὑπὸ νέαν ἀρίθμησιν, τὰ ἐν ἰσχύϊ ἄρθρα 132, 133 καὶ 134 τοῦ Νόμου 1165, ἐξ ὧν τὰ δύο πρῶτα προνοοῦσι περὶ τῆς προκαταβολῆς τῶν ἐξόδων τῆς συντηρήσεως καὶ διαφυλάξεως τῶν κατασχόμενων γὰρ περὶ τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἐὰν ὑπὸ κρινται εἰς σφοδρὰν ἢ ἐλάττωσιν ἁξίας ἢ ἂν ἡ εὐαχέει των εἶναι δυσχερὴς. Τὸ δὲ τρίτον κατοχυροῖ τὸ Δημόσιον ἔσονται οἰωνοῦνται ἀπαιτήσεων, νυννομένων τυχόν ἐκ τῆς κατασχέσεως ἢ τῆς ἐκποιήσεως τῶν κατασχεθέντων, ἀπαλείων πᾶν δικαίωμα ἀποζημιώσεως καὶ ἀπαγορεύον τὴν προσαγωγήν εἰς τὸ δικαστήριον.

Τὸ ἄρθρον 23 διαλαμβάνει τὰς δικονομικὰς διατάξεις περὶ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου διὰ τὴν ἐκδικασιν τῆς λαθρεμπορίας, τῆς ἀνακρίσεως, προφυλάξεως τῶν ἐπὶ ληθοεμπορίας κατηγορουμένων, τῶν εἰς αὐτοὺς παροχόμενων ἐνδίκων μέσων κατὰ τοῦ ἐντάλματος προφυλάξεως, τῆς ἐνδίκαστος

τούτων καὶ τῆς ἐφέσεως κατὰ τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων. Αἱ οὐσιωδέστεραι τούτων καὶ εἰσαγόμεναι τὸ πρῶτον εἰς τὴν εἰδικὴν δικονομίαν τῆς λαθρεμπορίας εἶναι αἱ ἀκόλουθοι: 1) τὸ ὑποχρεωτικὸν τῆς προφυλάξεως τοῦ κατηγορουμένου, 2) ἡ μὴ συμμετοχὴ εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν τοῦ ἐκδόντος τὸ ἐντάλμα προφυλάξεως ἀνακριτοῦ κατὰ τὴν διάσκεψιν τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν προσυγῶν κατὰ τῶν ἐντάλματων προφυλάξεως. Ἡ διάταξις αὕτη ἐλήφθη ἐκ τοῦ σχεδίου τῆς Ποιν. Δικονομίας. 3) Τὸ ἀνέκκλητον τῶν βουλευμάτων τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω προσφύγων, 4) ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐπὶ ἐγγυήσεϊ προσωρινῆς ἀπολύσεως τῶν προφυλακισθέντων, μὲ μόνην ἐξαίρεσιν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 228 τῆς Ποιν. Δικονομίας, 5) ἡ ἐφαρμογὴ τῶν περὶ μυστικῆς ἀνακρίσεως διατάξεων τοῦ Ψηφίσματος τῆς 16 Δεκεμβρίου 1924 κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακρίσεως ἐπὶ λαθρεμπορίας, ὡς καὶ ἡ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως, συμφωνούντος τοῦ ἀνακριτοῦ, παραπομπὴ τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ ἀκροατήριον δι' ἧς εὐθείας κλήσεως. 6) τὸ βούλευμα τοῦ Συμβουλίου τὸ ἀποφαίνονμενον ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφοσιμὴ τρὸς κατηγορίαν εἰσάγεται ὑποχρεωτικῶς πρὸς ἐπικύρωσιν ἐντὸς βραχείας προθεσμίας, ἀναστέλλομένης ἐν τῷ μετὰ τῆς ἀπολύσεως τοῦ κατηγορουμένου, ὑπὸ τοῦ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέως εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐφετῶν πρὸς ἐπικύρωσιν ἢ μεταρρύθμισιν. 7) τὸ Δημόσιον δύναται νὰ προβάλλῃ τὰς περὶ ἀποζημιώσεως, ἀπαιτήσεις τοῦ παριστάμενου ὡς πολιτικῶς ἐνάγον καὶ τὸ ποῶτον ἐπ' ἀκροατηρίου, οὐχὶ ὡς καὶ παρ' ἐφέταις. 8) ἐπιτοπεται ἡ ἐκπροσώπησις τοῦ Δημοσίου ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως κατόπιν εἰδικῆς ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν προβολὴν τῶν περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεων. 9) Τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἐφέσεως κατὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται μόνον, ὅταν ἐπεδλήθῃ ποινὴ φυλάξεως ὑπερβαίνουσα τὸ ἔτος. Ἡ διάταξις ἐλήφθη ἐκ τοῦ περὶ ζωοκλοπῆς νόμου, εἰς τὴν πᾶσα τὴν ἀδικήματα τῆς ὁποίας τὸσον συνέβαλεν 10) καὶ μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ἐφέσεως δὲν ἐπιτρέπεται προσκοινῇ ἐπὶ ἐγγυήσεϊ ἀπολύσει τοῦ καταδικασθέντος καὶ 11) τυρρόντων μετὰ τῆς λαθρεμπορίας καὶ ἄλλων εἰς βαθμὸν κακουργήματος ἀδικημάτων, δὲν ἐπαυρόντων οἱ περὶ συνασεύας ὁρισμοὶ τῆς Ποιν. Δικονομίας, ἀλλὰ τὸ πλῆγμα τῆς λαθρεμπορίας χωρίζεται καὶ εἰσάγεται εἰς τὴν Πλημμελειοδικεῖον πάντοτε.

Τὸ ἄρθρον 24 περιλαμβάνει τὰς δικονομικὰς διατάξεις περὶ τῆς κλήσεως καὶ προσεβάσεως εἰς τὴν ἐπ' ἀκροατηρίῳ συζήτησιν τῶν μετὰ τῶν κατηγορουμένων ἐπὶ λαθρεμπορίας διὰ τὰς ποινὰς, τὰ ἔξοδα καὶ τὴν πολιτικὴν ἀντιθεσιν τοῦ Δημοσίου ἐκ τοῦ ἀδικήματος ἀλληλεγγύως συνυπονομένων.

Τὸ ἄρθρον 25 ἐπαναλαμβάνει σχεδὸν ὡς εἶχεν, ἀλλ' ὑπὸ νέαν ἀρίθμησιν, τὸ ἄρθρον 124 τοῦ νόμου 1165 δι' οὗ οὐκ ἐπιτρέπεται νὰ ἐξετάζωνται ὡς ὑάτυρες κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίαν οἰκονομικὰ ὑπάλληλοι ἐνεργήσαντες ἢ συμμετασχόντες εἰς ἀνακριτικὰς πράξεις γενομένας πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐκδικαστέρας λαθρεμπορίας.

Τὸ ἄρθρον 26 προβλέπει περὶ τῆς τύγας τῶν κατασχόμενων ὁσάκις δὲν εἶναι ἀνακαλυφθῇ ὁ ἔνοχος τῆς λαθρεμπορίας, ὁρίζον ὅτι ὁ Εἰσαγγελεὺς εἰσάγει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει περὶ τῆς δημεύσεως τῶν κατασχεθέντων.

Τὸ ἄρθρον 27 ἐπαναλαμβάνει σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου τὸ ἰσχύον ἄρθρον 139 τοῦ νόμου 1165 μὲ τὰς ἀναγκαίας διορθώσεις διὰ τὴν ποσοστιαίαν τοῦ πρὸς τὰς νέας διατάξεις τῶν παριστάμενων ἄρθρων, ἀφορᾷ δὲ τὰς δικονομικὰς διατάξεις τῆς ἐκδικάσεως τῶν δικηδικήσεων ἐπὶ τῶν κατασχεθέντων οἰωνοῦνται τρωτόπου, ἀξιοῦντος δικαίωμα ἐπ' αὐτῶν.

Τὸ ἄρθρον 28 ἐν παραγράφῳ 1 ἐπεκτείνει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διὰ τῶν κατηγορουμένων ἄρθρων εἰσαγομένων δικονομικῶν διατάξεων καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ διαπραχθέντος

λαθρεμποριών, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδικάσθησαν αὐταὶ ὁριστικῶς, καθιστᾷ δὲ ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νέου νόμου μὴ ἐκδικασθεισῶν λαθρεμποριῶν τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ ὅταν ἐτι δι' ἀμετακλήτου βουλεύματος παρεπέμφθῃ ὁ κατηγορούμενος εἰς τὸ ἑμὲς Ἰ. Φετειόν. Ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ἐπεκτείνεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν κυρίως ποινικῶν διατάξεων τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου νόμου καὶ εἰς τὰ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος του παραχθέντα ἀδικήματα λαθρεμπορίας, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐπιεικέστεραι τῶν ἀντικαθιστωμένων τοιούτων.

Ἡ παράγραφος 3 ἐπεκτείνει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νεοεισαγομένων ποινικῶν καὶ δικονομικῶν διατάξεων καὶ ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων λαθρεμπορίας τῶν ἀναγομένων εἰς τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν βεβαιωθέντα ἐλλείμματα ἐμπορευμάτων εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀποταμιεύσεως ἐὰν ἤθελε συμῶνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις ἀσκηθῇ ἡ συνεχισθῇ ἡ ποινικὴ δίωξις. Σημειοῦται ἐνταῦθα ὅτι ἡ δίωξις τῶν ἀδικημάτων τούτων διὰ νόμου ἔχει ἀνασταλῇ, ἐφ' ὅσον κατ' ἐξέτασιν ἀνελλιπῶς αἱ μνηστὰς δόσεις, αἵτινες διὰ τοῦ ἰδίου νόμου ὠρίσθησαν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐκ τῶν ἐλλείψεων τούτου χρέους καὶ ἡ ἀσκήσις ἡ συνεχισις τῆς ποινικῆς δίωξεως ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως τῶν δόσεων ἔχει ἐπαρῆθαι εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὸ ἄρθρον 29 ἐπαναλαμβάνει ὑπὸ ἰδίαν ἀρίθμωσιν καὶ μὲ μικρὰν τινα τροποποίησιν τὸ ἄρθρον 119 τοῦ νόμου 1165 τοῦ προβλεπόμενου τὴν σύστασιν τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων.

Τὸ ἄρθρον 30 θεσπίζει ρητῶς τὴν ἀναστολὴν τῆς προόδου τοῦ χρόνου τῆς παραγραφῆς τοῦ ἀξιοποίνου τοῦ ἀδικήματος τῆς λαθρεμπορίας τῆς ἀναγομένης εἰς τὰ παλαιὰ ἐλλείμματα ἐμπορευμάτων ἰδιωτικῶν ἀποθηκῶν ἀποταμιεύσεως, εἰ καὶ αὕτη συνήγεται ἐκ τοῦ ἄρθρου 3 παραγρ. 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 20(7)1933, τοῦ διὰ τοῦ νόμου 5852 κυρωθέντος, ἐφ' ὅσον δι' αὐτοῦ ὠρίζεται ἡ εἰς μνηστὰς δόσεις καταβολὴ τῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης χρεῶν, ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνελλιπούς καταβολῆς τῶν δόσεων ἀναστολὴ τῆς ποινικῆς δίωξεως ἡ τῆς συνεχίσεως τῆς ἀρξαμένης τοιαύτης καὶ ἡ ἄρσις τῆς ἀναστολῆς ταύτης ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως πληρωμῆς τῶν δόσεων.

Τὸ ἄρθρον 31 καταργεῖ ὠρισμένα ἄρθρα, ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ, τοῦ νόμου 1165, εἰς ἕτερα δὲ διατηρούμενα διδὲι νέαν ἀρίθμωσιν διὰ τὴν κατὰ τὸν αὐξήσαντα ἀριθμὸν προσαρμογὴν των εἰς τὰ ἐν τῷ ὑπὸ κρίσιν σχεδίῳ Ἀναγκ. Νόμου περιλαμβανόμενα.

Τὸ ἄρθρον 32 ἐπαναλαμβάνει ὑπὸ νέαν ἀρίθμωσιν μετὰ μικρᾶς τινας παραλλαγῆς τὸ ἐν ἰσχύϊ ἄρθρον 144 τοῦ νόμου 1165.

Τὸ ἄρθρον 33 ἀποσκοπεῖ τὸν καθορισμὸν ποσοστοῦ ἀνοχῆς ἐπὶ τῶν σημειουμένων διαφορῶν μετὰξὺ τῶν ἐξ ἐνὸς λιμένος φορτωνομένων καὶ εἰς ἕτερον ἐκφορτωνομένων ἐμπορευμάτων, αἵτινες κατὰ τὸ ἄρθρον 92 τοῦ νόμου 1165 χαρακτηρίζονται ὡς τελωνειακαὶ ἀπλᾶ παραβάσεις καὶ τιμωροῦνται διὰ προστίμου, ἵνα αἱ καλυπτόμεναι ὑπὸ τοῦ ποσοστοῦ ἀνοχῆς τοιαῦται διαφοραὶ, φυσικαὶ καὶ συνήσεις εἰς τὸ ἐμπόριον, παρὰ μὲν ὧσιν ἀτιμώρητοι.

Τὸ ἄρθρον 34 ἐπαναλαμβάνει τὰς διατάξεις τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἄρθρου 128 τοῦ Νόμου 1165 ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Διευθυντοῦ Τελωνείου, Τελώνου καὶ Ὑποτελώνου καὶ τὴν δικονομίαν τῆς παρ' αὐτῶν ἐπιβολῆς προσθέτων καὶ πολλὰ πλὴν τελῶν εἰς τοὺς εὐθυνόμενους δι' ἀπλᾶς παραβάσεις τῶν τελωνειακῶν νόμων, ὡς αὐταὶ προβλέπονται ὑπὸ τῶν άρθρων 89—99 τοῦ νόμου.

Δι' ἄλλας διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὁρίζονται τὰ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ ἀρμόδιου Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Τελωνείων κατὰ τῶν πράξεων τοῦ τελώνου κλπ., δι' ὧν καταλογίζονται οἱ ὑπάιτιοι

ἀπλῶν τελωνειακῶν παραβάσεων διὰ προσθέτων ἢ πολλὰ πλὴν τελῶν.

Τὸ ἄρθρον 35 ἐπεκτείνει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν παραγρᾶφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 144 τοῦ νόμου 1165 περὶ καταστροφῆς τῶν εὐτελοῦς ἀξίας ἢ ἀχρήστων ἐνεκεν βλάβης, ὡς καὶ τῶν ἐπικινδύνων εἰς τὴν δημοσίαν υγίαν ἀχρήστων ἐμπορευμάτων τῶν τελωνείων καὶ εἰς τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 31 καὶ 32 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐκποιούμενα ἐμπορεύματα μετὰ πάροδον ὠρισμένων προθεσμιῶν ἀπὸ τῆς μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς διασφαφέσεως ἡ τῆς ἐνάρξεως τοῦ τελωνισμοῦ ἀπομακρύνσεως τοῦ κυρίου των ἢ ἐγκαταλείψεως αὐτῶν.

Ἡ σκοπιμότης τῆς διατάξεως εἶναι ποδὴλος ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι, ὑφισταμένου ἐν τῷ νόμῳ κενοῦ, τοιαῦτα ἐγκαταλειπόμενα ἐμπορεύματα βεβλαμμένα, ἀχρήστα ἢ ἐπικίνδυνα εἰς τὴν δημοσίαν υγίαν ὑπεργεῖντο ἢ τελωνειακῇ ἀρχῇ νὰ ἐκποιήσῃ, ἐνῶ οὐδεὶς προσεφέρετο νὰ πλειοδοτήσῃ καὶ οὕτω περὶ ἤγετο εἰς ἀδιέξοδον ἡ ὑπηρεσία.

Καὶ τέλος τὸ ἄρθρον 36 καθορίζει τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ὄψιν σχεδίου ὡς νόμου μετὰ τριάνκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. ἵνα δοθῇ καιρὸς εἰς ἐκείνους οἵτινες θὰ τὸν ἐφαρμόσωσι νὰ ἐνημερωθῶσιν ἐπὶ τῶν νέων διατάξεων, δοθέντος ὅτι σημαντικαὶ καινοτομίαι εἰσάγονται εἰς τὰς ἐν ἰσχύϊ περὶ λαθρεμπορίας διατάξεις.

Οὕτως ἔγουν αἱ διατάξεις τοῦ ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν κρίσιν σχεδίου Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, δι' ὧν πέποιθεν ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἀποτελεσματικῶς θὰ παταχθῇ ἡ λαθρεμπορία καὶ θὰ περισταλῇ ἡ διαρροὴ ἐνὸς μεγάλου μέρους τῶν δημοσίων ἐσθῶν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1939.

Εὐλαδῆς τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος
θεράπων

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΗΣ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2081. 1939

Περὶ ἀντικαταστάσεως ἀρθρῶν τῶν Κεφαλαίων ΙΓ', ΙΔ', ΙΕ', ΙΣΤ', ΙΖ' καὶ ΙΗ' πρὸς λαθρεμπορίας κλπ. τοῦ νόμου 1165 (περὶ τελωνειακοῦ Κώδικος) τοῦ 1918 καὶ προσθήκης εἰς αὐτὸν διατάξεων τινων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ὑμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. ἀπερ-
σίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Περὶ χαρακτηρισμοῦ τῆς λαθρεμπορίας.

*Ἀρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 100 τοῦ Ν. 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

1. Λαθρεμπορία εἶναι : α') ἡ ἐντὸς τῶν συνόρων τοῦ Κράτους εἰσαγωγὴ ἢ ἐξ αὐτῶν ἐξαγωγὴ ἐμπορευμάτων ὑποκειμένων, εἴτε εἰς εἰσαγωγικὸν δασμὸν, εἴτε εἰς εἰσπραττόμενον ἐν τοῖς τελωνείοις τέλος, φόρον ἢ δικαίωμα, ἄνευ γραπτῆς ἀδείας τῆς ἀρμοδίας τελωνειακῆς ἀρχῆς ἢ ἐν ἄλλῳ παρὰ τὸν ὁρισμένον τὸρ' αὐτῆς τόπω ἢ χρόνῳ καὶ β') πᾶσα οἰκδήποτε ἐνέργεια, σκοποῦσα νὰ στεοήσῃ τὸ Δημόσιον τῶν ὑπ' αὐτοῦ εἰσπρακτέων θυσίων, τελῶν, φόρων καὶ δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν εἰσαγόμενων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἢ ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων, καὶ ἂν ἐτι τοῦτα εἰσπράχθησαν κατὰ χρόνον καὶ τρεῖς ἄλλους ἢ τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενον.

2. Ως λαθρεμπορία θεωρείται : α') ή εις την γενικήν κατανάλωσιν άνευ έγγράφου άδειας τής άρμοδίας τελωνειακής άρχής και πληρωμής του εισαγωγικού δασμού διάθεσις αντικειμένων εισαχθέντων κατά το δασμολόγιον ή δυνατόν νόμου ή συμβάσεως, άτελώς ή επί ήλαττωμένω δασμώ. βι' ώρισμέναις ειδικάς χρήσεις, ή ή χρησιμοποίησις των αντικειμένων τούτων εις άλλας χρήσεις έκτός των ώρισμένων ειδικών τοιούτων, βι') ή καθ' οιονδήποτε τρόπον αντικατάστασις έμπορευμάτων, γινόμενων δευτέρω επί προσωρινή άτελεία, δι' έτέρω διαφόρου ποιότητος ή είδους, κατά την εις το έξωτερικόν επαναφοράν ή εξαγωγήν των, γι') ή εξαγωγή εις το έξωτερικόν ή ή εισαγωγή έμπορευμάτων, ών κατά νόμον ή κατ' άπόφασιν τής άρμοδίας άρχής, είναι άπηγορευμένη ή εξαγωγή ή ή εισαγωγή, έκτός εάν δι' έγγράφου άδειας επετραπεί αυτή, κατ' εξαίρεσιν τής άπαγορεύσεως, υπό τής άρμοδίας άρχής. δ') π'σα έλλειψις έμπορευμάτων έν ιδιωτικάς άποθήκαις άποταμειύσεως, σκοπούσα νά στερήσθι το Διμήσιον των εισπρακτέων δασμών, τελών, φόρων και δικαιωμάτων επί των έλλειπόντων, έκτός αν ή εισαγωγικός δασμός μετά των παρομεινόντων αυτώ φόρων, τελών και δικαιωμάτων, ως και των λοιπών φόρων των έλλειπόντων έμπορευμάτων δέν υπερβαίνει τας πάντε χιλιάδας (5000) δραχμών έν συνόλφ. και καταλειθώσι τά όφειλόμενα έντός 48 ώρων από τής άναγκαιύσεως και βεβαιώσεως του έλλείμματος, όπότε εφαρμόζεται ή διάταξις τής παραγράφου 3 του άρθρου 95 του παρόντος. τής πράξεως χαρακτηριζομένης ως τελωνειακής παραβάσεως. ε') ή επί πλοίων γωρητικότητος μέχρις 100 τόννων παραπλεόντων την άκτήν και διευθυνομένων εις ελληνικόν λιμένα ύπαρξις έμπορευμάτων μη άναφερομένων έν τφ δηλωτικφ του πλοίου παρά την διάταξιν του άρθρου 18, στ') ή έντός πλοίου γωρητικότητος κατωτέρας των 40 τόννων προσωρισμένος, κατά τά ναυτιλιακά έγγραφα αυτού, διά την άλλοδαπίν, προσουισθέντος δέ. άνευ άνωτέρας βίας, εις λιμένα ή όρμον του Κράτους, εις άν δέν είναι έπιτετραμμένη ή προσέγγισις. ύπαρξις έμπορευμάτων έστω και άναγεγραμμένων έν τφ δηλωτικφ και ζ') ή κατά την ώραν τής άναχωρήσεως εκ του πλοίου έλλειψις έμπορευμάτων, φορτωθέντων διά το έξωτερικόν ή δι' άλλον λιμένα του Κράτους δι' αίτήσεως έξωτερικής ή έσωτερικής άποστολής ή μεταφορώσεως.

Άρθρον 2.

Το άρθρον 101 του Ν. 1165 αντικαθίσταται ως εξής :

1. Η κατά την παράγραφον 1 και τά εδάφια α' και γ' τής παραγράφου 2 του προηγούμενου άρθρου γραπτή άδεια τής άρμοδίας άρχής δέν άποκλείει την λαθρεμπορίαν, όταν ή άδεια έξεδόθη, χωρίς νά ύπάργη νόμος περίπτωσις έκδόσεως αυτής ή χωρίς νά ένεργηθώσιν αι κατά νόμον προαπαιτούμεναι τής έκδόσεως αυτής διατυπώσεις και πληρωμαί. 2. Ο ούτως έκδοϋς την άδειαν δημόσιος υπάλληλος τιμωρείται ως σ.νεργός λαθρεμπορίας, εάν ένήργησεν έν δόλω, αν δ' έντόνησεν έξ άμελείας τιμωρείται με τας ποινάς του άρθρου 104 του νόμου τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περί ποινών τής λαθρεμπορίας.

Άρθρον 3.

Το άρθρον 108 του Ν. 1165 αντικαθίσταται ως εξής, λαμβάνον αύξοντα αριθμόν 102 :

1. Η κατά το άρθρον 100 λαθρεμπορία τιμωρείται Α') διά φυλακίσεως τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματικής ποινής χιλίων μέχρις εκατόν χιλιάδων δραχμών. εάν όμως ή λαθρεμπορία έχη αντικείμενον εύτελους αξίας, και πρός άτομικήν χρήση ή ανάλωσιν του ύπαιτίου προσωρισμένον, ή ελάχιστος όρος τής ποινής μειούται εις το ήμισυ,

δύναται δ' ή δικαστής και ν' άπαλλάξη έντελώς τούτης τον ένοχον. Β') διά φυλακίσεως τουλάχιστον ένός έτους και χρηματικής ποινής δέκα χιλιάδων μέχρις εκατόν χιλιάδων δραχμών εις τας εξής περιπτώσεις : α') αν επράχθη καθ' ύποτροπήν, βι') αν επράχθη ένόπλιως ή υπό τριών ή πλείονων ήνωμένων και γι') αν οι δασμοί, τέλη, φόροι ή δικαιώματα, ών έστερήθη το Διμήσιον, άνέρχωνται εις ιδιαιτέρως μέγα ποσόν. Έν περιπτώσει ύποτροπής ούδέποτε δύναται νά επιβληθί ποινή ελαφρότερα τής πρότερον καταγνωσθείσης.

2. Μετατροπή τής ποινής φυλακίσεως εις χρηματικήν δέν επιτρέπεται.

3. Έπί άποπείρας επιβάλλεται ή εις την τετελεσμένην λαθρεμπορίαν άπειλουμένη, εις δέ τους συνεργούς δύναται νά επιβληθί ή κατά των αυτουργών άπειλουμένη ποινή.

Άρθρον 4.

Το άρθρον 109 του Ν. 1165, ως τουτο συνεπληρώθη διά του άρθρου 3 του Άναγκ. Νόμου 1433)1938, αντικαθίσταται ως εξής, λαμβάνον αύξοντα αριθμόν 103 :

1. Έπί έλέγχου άποσκευών επιβατών αι ποιναι του προηγούμενου άρθρου 102 δέν επιβάλλονται. εάν ή ζημία του Δημσίου δέν υπερβαίνει τας χιλίας δραχμάς, έκτός αν ή λαθρεμπορία διεπράχθη παρ' όργάνου τής ύπηρεσίας του τελωνείου, ή άσκούντος έν τφ τελωνείφ έκτελωνιστικόν ή κομιστικόν ή άλλο συναφές πρός την τελωνειακήν ύπηρεσίαν έογον, ή εάν το αντικείμενον τής λαθρεμπορίας ελήφθη εις την κατοχήν του διαπράξαντος την λαθρεμπορίαν διά κλοπής ή άλλου άδικήματος, ή αν τουτο είναι μονοπωλιακόν είδος.

2. Κατά την περίπτωσιν τής προηγούμενης παραγράφου του παρόντος άρθρου το άδίκημα θεωρείται τελωνειακή παραβάσις, τιμωρευμένη διά προσθέτου πέλους 100—2000 δραχμών

Άρθρον 5.

Το άρθρον 112 του Ν. 1165 αντικαθίσταται ως εξής, λαμβάνον αύξοντα αριθμόν 104 :

1. Π'σα έξ όλιγωρίας, άμελείας ή κουφότητος έν άγνοία σύμπτεις δημοσίου υπαλλήλου έν τή έκτελέσει λαθρεμπορίας, ως και π'σα έξ όλιγωρίας, άμελείας ή κουφότητος παράλειψις πράξεως, δυναμένης νά προλάβη λαθρεμπορίαν, τιμωρείται διά φυλακίσεως το πολύ έξ μηνών και χρηματικής ποινής μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμών.

Άρθρον 6.

Το άρθρον 113 του Ν. 1165 αντικαθίσταται ως εξής, λαμβάνον αύξοντα αριθμόν 105 :

1. Η επί λαθρεμπορία εις οιανδήποτε ποινήν καταδίκη συνεπάγεται αυτοδικαίως τας συνεπείας των άρθρων 21 και 23 του Ποιν. Νόμου, ή δ' επί παραβάσει του άρθρου 104 κατεδίκη την πρόσκαιρον παύσιν του ένόχου από τής δημοσίας ύπηρεσίας επί τρίμηνον. μεθ' ήν εισάγεται ούτος ένώπιον του άρμοδίου κατά τους οργανισμούς τής ύπηρεσίας, εις ήν ανήκει, δικαστηρίου ή συμβουλίου πρός όριστικήν άπόλυσιν.

2. Πλοίαρχοι, μηχανικοί, και π'ς άνήκων εις το πλήρωμα έν γένει έμπορικφ πλοίου ή άεροσκάφους, στερούνται κατά συνέπειαν τής επί λαθρεμπορία καταδίκης αυτοδικαίως του διπλώματός των. άπαγορευμένης εξεξής τής ναυτολγίσεως των, οι δέ υπάλληλοι τής ύπηρεσίας των Πρακτορείων των άτμοπλοίων και των άεροπορικων και των δι' αεροκινήτων συγκοινωνιών και οι σιδηροδρομικοί υπάλληλοι παντός βαθμού έκπίπτουσι τής θέσεως ήν κατέχουσι, και καθίστανται άνίκανοι νά αναλάβωσι παρομοίαν ύπηρεσίαν επί τριεσίαν. (Οι ήγχοι δέ αεροκινήτων στερούνται αυτοδικαίως του διπλώματός των.

"Άρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 114 τοῦ Νόμου 1165, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων Νόμων, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς, λαμβάνον αὐξοῦντα ἀριθμὸν 106 :

1. Ἐκτὸς τῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 102 τοῦ νόμου τούτου ποινῶν, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ πρὸς τούτοις ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἡ ποινὴ τοῦ ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν ἐκτοπισμοῦ ἐκτὸς τοῦ νομοῦ τῆς τε κατοικίας καὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ καταδικασθέντος, ὡς καὶ τοῦ τόπου τῆς τελέσεως τῆς λαθρεμπορίας καὶ μακρὰν τῆς θαλάσσης καὶ τῶν συνόρων τοῦ Κράτους κατὰ 50 τοὐλάχιστον χιλιόμετρα, ὀρίζομενον ἐν τῇ καταδικαστικῇ ἀποσάσει τοῦ τόπου τῆς ὑποχρεωτικῆς διαμονῆς τοῦ ἐκτοπιζομένου. Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς, ἡ ποινὴ τοῦ ἐκτοπισμοῦ ἐπιβάλλεται ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ ἑξὶ μηνῶν μέχρι πέντε ἐτῶν.

2. Ὁ ἐκτοπισμὸς ἐκτελεῖται εὐθὺς ἅμα τῇ ἐκ τῶν φυλακῶν ἐξόδῳ τοῦ καταδικασθέντος, παραδιδόμενου πρὸς τοῦτο εἰς τὴν Χωροφυλακὴν. Πᾶσα, διαρκούσης τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς τοῦ ἐκτοπισμοῦ, στέρεσις τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας συνεπεία καταδίκης, συνυπολογίζεται εἰς τὴν διάρκειαν τοῦ ἐκτοπισμοῦ, ὡς καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐκ τοῦ τόπου τῆς ὑποχρεωτικῆς διαμονῆς τοῦ ἐκτοπισθέντος ἀπομακρύνσεώς του κατ' ἐπιταγὴν τῆς Δικαστικῆς Ἀρχῆς.

3. Τὸ δικάσαν Δικαστήριον δύναται διὰ μεταγενεστέρως ἀποφάσεώς του νὰ μεταβάλῃ, στήσῃ τοῦ καταδικασθέντος ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως, τὸν ὁρισθέντα τόπον διαμονῆς. Ὁ πρὸς πλημμελειοδικαίς Εἰσαγγελεὺς τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ ἐκτίεται ἡ ποινὴ τοῦ ἐκτοπισμοῦ, δύναται εἰς ὅλως ἐξαιρετικῶς περιπτώσεις, μετὰ γνώμην τῆς ἐπιτοπίας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπὶ δέκῃ τοὺς πολὺς ἡμέρας ἀπομάκρυνσιν τοῦ καταδικασθέντος ἐκ τοῦ τόπου τοῦ ἐκτοπισμοῦ, καθορίζων τὸν τόπον καὶ τὸ μέσον τῆς μεταβάσεώς του. Ὁ χρόνος οὗτος δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὴν διάρκειαν τοῦ ἐκτοπισμοῦ.

4. Ὁ καταδικασθεὶς ἀπομακρυνόμενος αὐτογνωμόνως ἐκ τοῦ ὁρισθέντος αὐτῷ τόπου διαμονῆς, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἐνδὸς μηνὸς μέχρις ἐνδὸς ἔτους. Μετὰ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωρεῖται καὶ ὁ μὴ συμμορφούμενος πρὸς τοὺς ὅρους, ὅς ἐστι παρυσθέντος ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως ἄδεια ἀπομακρύνσεως ἐκ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του, ἡ ὑπερβαίνων ἐξ ἀπειθείας τὴν διάρκειαν αὐτῆς.

"Άρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 115 τοῦ Νόμου 1165, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς, λαμβάνον αὐξοῦντα ἀριθμὸν 107 :

1. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν λαθρεμπορίας τὰ ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς δημεύονται.

2. Ἐπίσης δημεύονται τὰ ζῶα, αἱ ἄμαξαι, τὰ πλοῖα χωρητικότητος μέχρι πεντήκοντα τόνων, αἱ λέμβοι, καὶ πᾶν ἄλλο μεταγωγικὸν μέσον, χρησιμοποιοῦν πρὸς μεταφορὰν τοῦ ἀποτελούντος τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας ἐμπορεύματος.

3. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο δημευσις ἐπέρχεται ἀνεξαρτήτως τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ ἀδίκημα τοῦ ἔχοντος οἰαδήποτε ἐπὶ τοῦ πράγματος δικαιώματα.

4. Ἐξαιρεῖται ἡ περίπτωσις, καθ' ἣν ὁ ἔνοχος τῆς λαθρεμπορίας ἔλαβεν εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς ἢ τὸ μεταγωγικὸν μέσον, δι' ἀδίκηματος, ὅτε ἀποδίδεται ἐν αὐτῷ τῷ κυρίῳ, ἀντὶ δὲ τῆς δημεύσεως ἐπιβάλλεται τῷ ἐνόχῳ ποινὴ χρηματικὴ ἴση τῇ ἀξίᾳ τοῦ ἀποδιδόμενου τῷ κυρίῳ ἀντικειμένου, ἐπιπροσθέτως εἰς πᾶσαν ἄλλην χρηματικὴν εἰσπληρῶσιν ἐπιβλητέαν κατὰ τὸν παρόντα νόμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Περὶ ἀστικῆς εὐθύνης.

"Άρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 116 τοῦ Νόμου 1165 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς, λαμβάνον αὐξοῦντα ἀριθμὸν 108 :

1. Τὸ ἐκδικάζον τὴν ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ κατηγορίαν ποινικὸν Δικαστήριον δύναται, διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεώς του, νὰ κηρύξῃ ἀλληλεγγύως συνυπεύθυνον ἀστικῶς μετὰ τοῦ καταδικασθέντος πρὸς πληρωμὴν τῆς καταγνωθείσης χρηματικῆς ποινῆς καὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, τῇ αἰτήσῃ δὲ τοῦ ὡς πολιτικῶς ἐνάγοντος παρίσταμένου Δημοσίου, καὶ τῆς ἐπιδικασθείσης αὐτῷ ἀπαιτήσεως, τὸν κύριον ἢ τὸν παραλήπτην τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας, καὶ ὅταν ἔτι οὗτος δὲν ὑπέχρυσεν ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τῆς λαθρεμπορίας ὡς ἐντολοδόχος, διαχειριστὴς ἢ ἀντιπρόσωπος τοῦ κυρίου ἢ τοῦ παραλήπτου, οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ νομικὴ σχέση. ὅς ᾖ ἡ παρούσα ἀξίεται ἡ καλύπτεται ἡ ἐντολὴ, ἥτοι ἀδιαφόρως ἂν ὁ ἐντολοδόχος ἐνεργῇ ἰδίῳ ὀνόματι ἢ ὀνόματι τοῦ ἐντελέως ἢ ἂν παρίσταται ὡς κύριος τοῦ ἐμπορεύματος, ἢ δι' οἰαδήποτε ἄλλης πρὸς αὐτὰ νομικῆς σχέσεως καὶ ἀδιαφόρως ἂν ἡ ὁστικτικὴ ἐκπροσώπησης τοῦ κυρίου εἴναι εἰδικὴ ἢ γενικὴ, ἐκτὸς ἂν ἦβεν ἀποδειχθῇ, ὅτι οἱ ἄνωτέρω δὲν ἠδύναντο νὰ ἔχωσι καὶ γνώσιν περὶ τῆς πιθανότητος τελέσεως τῆς λαθρεμπορίας.

"Άρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 117 τοῦ Ν. 1165 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς, λαμβάνον αὐξοῦντα ἀριθμὸν 109 :

1. Ἐκτὸς τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κυρίου ἢ παραλήπτου τῶν ἀντικειμένων τῆς λαθρεμπορίας, τὰ ποινικὸν Δικαστήριον δύναται νὰ κηρύξῃ ἐπίσης ἀλληλεγγύως ἀστικῶς συνυπεύθυνους μετὰ τοῦ καταδικασθέντος πρὸς πληρωμὴν τῆς καταγνωθείσης χρηματικῆς ποινῆς καὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, τῇ αἰτήσῃ δὲ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος Δημοσίου, καὶ τῆς ἐπιδικασθείσης αὐτῷ ἀπαιτήσεως, τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν πλοίων, λέμβων, αὐτοκινήτων, ἄμαξων, ἢ ἀεροσκαφῶν, τὰς ἐταιρείας μεταφορῶν διὰ ξηρᾶς, θαλάσσης ἢ ἀέρος, ὡς καὶ τοὺς ὅς οἰονδήποτε ἰδιότητά ἢ ὀνομασίαν πράκτορας ἢ ἀντιπροσώπους αὐτῶν ἢ τῶν ἰδιοκτητῶν πλοίων, λέμβων, αὐτοκινήτων, ἄμαξων ἢ ἀεροσκαφῶν, ἔτι δὲ τοὺς διευθυντὰς ξενοδοχείων, πανδοχείων, καφεῶν ἢ ἄλλων καταστημάτων προσιτῶν εἰς τὸ κοινόν, καὶ ὅταν ἔτι οὗτοι δὲν ὑπέχωσι ποινικὴν εὐθύνην ἐπὶ τῇ λαθρεμπορίᾳ, ὅταν αὕτη διεπράχθη ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω μεταφορικῶν μέσων ἢ δι' αὐτῶν ἢ ἐντὸς τῶν ἄλλων ὑπὸ τὴν διευθύνσιν των καταστημάτων ἢ διὰ τῆς χρησιμοποίησεως αὐτῶν εἴτε πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς λαθρεμπορίας, εἴτε πρὸς διευκόλυνσιν αὐτῆς καθ' οἷονδήποτε τρόπον, εἴτε πρὸς ἀποκρυψίν τῶν ἀντικειμένων τῆς λαθρεμπορίας, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἦβεν ἀποδειχθῇ, ὅτι οἱ ἄνωτέρω δὲν ἠδύναντο νὰ ἔχωσι γνώσιν περὶ τῆς πιθανότητος τελέσεως τῆς λαθρεμπορίας.

"Άρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 118 τοῦ Ν. 1165 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς, λαμβάνον αὐξοῦντα ἀριθμὸν 110 :

1. Οἱ καταβαλόντες ἔχουσι δικαίωμα ἀναλήψεως τῶν καταβληθέντων ἀπὸ τοὺς καταδικασθέντας, οἱ δὲ πράκτορες ἢ ἀντιπρόσωποι ἀεροπλοικῶν ἐταιρειῶν ἢ ἰδιοκτητῶν πλοίων ἢ ἰδιοκτητῶν ἄλλων μεταφορικῶν μέσων καὶ κατὰ τῶν ἐταιρειῶν καὶ ἰδιοκτητῶν, οὗς ἐκπροσωποῦσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Περὶ ἀρμολόγητος καὶ διαδικασίας ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ

"Άρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 120 τοῦ Ν. 1165 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς, λαμβάνον αὐξοῦντα ἀριθμὸν 111 :

1. Τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας ὡς καὶ τὰ εἰς δημευσιν ὑποκείμενα κατὰ τὸ ἄρθρον 107 τοῦ νόμου τούτου, μεταγωγικὰ μέσα κατέσχονται.

α') "Όταν ή λαθρεμπορία είναι εν τῷ πρόττεισθαι. Είναι δὲ ἐν τῷ πράττεισθαι ή λαθρεμπορία, ἐφ' ὅσον τὸ ἀντικειμένον αὐτῆς δὲν ἐτοποθετήθη ἀκόμη ἐν τῷ τόπῳ τῆς ὀριστικῆς ἐναποθέσεως αὐτοῦ, ἤτοι ἐν τῇ οἰκίᾳ, τῷ καταστήματι, τῇ ἀποθήκῃ, ἢ οἰωδῆποτε ἄλλῳ τόπῳ, προωρισμένῳ ὑπὸ τοῦ δράστου ἢ τοῦ συμμετόχου τῆς πράξεως εἰς ὀριστικὴν ἐναπίθεσιν τοῦ λαθρεμπορεύματος.

β') Ἀρτίως, μετὰ τὴν συντέλεσιν τῆς λαθρεμπορίας. Ἡ περίπτωση αὕτη ὑφίσταται, ὅταν ἀπετέθη μὲν τὸ ἀντικείμενον τῆς πράξεως εἰς τὸν τόπον τῆς ὀριστικῆς αὐτοῦ ἐναποθέσεως, ἀλλ' ὁ ἐνεργὼν τὴν κατάσχισιν δημόσιος λειτουργός, ἀντιληφθεὶς αὐτό, ἐνῶ μετεφέρετο, παρεκχολούθησε αὐτὸ μέχρι τοῦ τόπου τῆς ἐναποθέσεως, εἰς δὲ ἐξήτησε νὰ εἰσέλθῃ ἄμα ἔφθασεν. Εἶναι ἀδιάφορον τὸ χρονικὸν διάστημα μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς εἰσόδου, ἐφ' ὅσον τὸ διάστημα τοῦτο παρετάθη ἐνεκεν ἐμποδίων παρεμβληθέντων εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ὑπαλλήλου.

γ') "Όταν ὁ δράστης συλλαμβάνεται ἐγγὺς τῷ τόπῳ τῆς τελέσεως τῆς λαθρεμπορίας ἐν τῇ κατοχῇ οἰωνδῆποτε πειστηρίων ἢ συνεπείᾳ καταδιώξεως διὰ δημοσίας κραυγῆς, καθίσταται δὲ δυνατὴ ἡ μέχρι τῆς ἐξόδου ὥρας τῆς ἐσπέρας τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἀνεύρεσις τοῦ ἀντικειμένου ἢ τοῦ μέσου τῆς λαθρεμπορίας.

"Άρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 121 τοῦ Ν. 1165 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς, λαμβάνον αὐξήοντα ἀριθμὸν 112 :

1. Καθῆκον καὶ ἀρμοδιότητα πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς κατασχέσεως τοῦ ἀντικειμένου ἢ τοῦ μεταγωγικοῦ μέσου τῆς λαθρεμπορίας ἔχουσιν οἱ τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι, οἱ οικονομικοὶ ἐπιθεωρηταὶ Τελωνείων, πάντα τὰ ὅργανα τῆς τελωνοφυλακῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀστυνομίας, πάντα τὰ ἀστυνομικὰ ὅργανα καὶ πᾶς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος.

2. Μὴ παρισταμένῳ τινὸς τῶν ἀνωτέρω, πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν κατάσχισιν τοῦ λαθρεμπορεύματος.

3. Ἡ κατάσχισις ἐπιβάλλεται παρόντων δύο μαρτύρων ἐνηλίκων, πολιτῶν ἐλλήνων καὶ μόνον ἐν ἑλλείψει τοιούτων προσλαμβανονται ἄλλοι ἐστερημένοι τῶν προτόνων τούτων. Ἄν ἐλλείπωσι καὶ τοιοῦτοι, γίνεται ἡ κατάσχισις ἄνευ τῆς παρουσίας μαρτύρων.

"Άρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 122 τοῦ Ν. 1165 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς, λαμβάνον αὐξήοντα ἀριθμὸν 113 :

1. Ἄν τὸ κατασχέσιον λαθρεμπόρευμα ἢ μεταγωγικὸν μέσον εὑρίτῃ κεκλεισμένον εἰς οἰκίαν ἢ ἀποθήκην, ὁ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ὑπάλληλος ἢ φύλαξ προσκαλεῖ τοὺς ἐν αὐτῇ ἴν' ἀνοίξωσι, τοὺς δὲ μὴ συμμορφωμένων, ἀνοίγει τὴν θύραν καὶ εἰσέρχεται, παρουσίᾳ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἢ, ἂν ὁ Εἰρηνοδίκης δὲν εἴναι παρών, παρουσίᾳ ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου, ἢ ἐν ἑλλείψει καὶ τοιούτου, δύο μαρτύρων καὶ ἐπιβάλλει τὴν κατάσχισιν.

"Άρθρον 15.

Τὸ ἄρθρον 123 τοῦ Ν. 1165 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς, λαμβάνον αὐξήοντα ἀριθμὸν 114 :

1. Περὶ τῆς κατασχέσεως συντάσσεται ἔκθεσις, ἐν ἣ βεβαιοῦνται λεπτομερῶς ἡ ὑπαρξίς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 111 ὅρων, ὑφ' οὗς ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχισις, καὶ περιγράφεται ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ τὸ ἀντικείμενον, ἐφ' οὗ αὕτη ἐπιβάλλεται, γίνεται δὲ μνεία καὶ τῆς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον συλλήψεως, ἂν τοιαύτη λάβῃ χώραν. Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ συντάσσοντος αὐτὴν δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ φύλακος, τῶν παρευρεθέντων ἐνδιαφερομένων καὶ τῶν μαρτύρων.

Ἄν δὲν θέλωσιν ἢ δὲν δύνανται νὰ ὑπογράψωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἢ οἱ ἄρτιρες, ἢ ἐνεκεν ἐλλείψεως μαρτύρων, δὲν

προσελήφθησαν τοιοῦτοι, γίνεται μνεία τούτων ἐν τῇ ἔκθεσι. Οὐσιώδη στοιχεῖα τῆς ἐκθέσεως, ὧν ἡ ἑλλείψις συνεπάγεται ἀκυρότητα, εἶναι μόνον ἡ παράλειψις τῆς ἀναγραφῆς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 111 ὅρων, ὑφ' οὗς ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχισις.

"Άρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 124 τοῦ Ν. 1165 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς, λαμβάνον αὐξήοντα ἀριθμὸν 115 :

1. Συντρεχούσης περιπτώσεως τινος ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 111 τοῦ νόμου τούτου, συλλαμβάνεται ὁ δράστης ὑπὸ τῶν ἐν ἀρθρῳ 112 παρ. 1 καὶ 2 δημοσίων ὀργάνων καὶ προσάγεται ἀμελλητὶ εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελεᾶ, ὅστις ἐνεργεῖ περαιτέρω συμφῶνως πρὸς τὸ Νουθετ. Διάταγμα τῆς 22ας Νοεμβρίου 1923 (περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ).

"Άρθρον 17.

Τὸ ἄρθρον 125 τοῦ Ν. 1165 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς, λαμβάνον αὐξήοντα ἀριθμὸν 116 :

1. Τὰ κατασχθέντα ἀντικείμενα τῆς λαθρεμπορίας ὡς καὶ μεταγωγικὰ μέσα προσάγονται ἀμελλητὶ ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν κατάσχισιν δημοσίου ὑπαλλήλου πρὸς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας διεπράχθη ἡ λαθρεμπορία καὶ ἂν εἴτι προέρχωνται ἐκ κλοπῆς ἢ ἑλοσθὲν ταῦτα εἰς τὴν κατοχὴν τῶν οἱ δράσται παρανόμως. Ἀδυνάτου ἢ δυσχεροῦς οὐσης τῆς μεταφορᾶς τῶν κατασχθέντων, γίνεται σφρόγισις αὐτῶν ἢ ὀρίζεται φύλοξ ἢ λαμβάνεται εἰσδηγήσις ἄλλο μέτρον πρὸς διαφύλαξιν αὐτῶν.

2. Ἡ ἔκθεσις κατασχέσεως μετὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 118 ἐνεργηθείσης προανακρίσεως ἀποστέλλεται ἀμέσως τῷ ἀρμόδιῳ Εἰσαγγελεῖ, ἀντίγραφον δὲ τούτων μετὰ τῶν κατασχθέντων εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς ἐν ἣ ἡ κατάσχισις περιφερεία τελωνειακῆς ἀρχῆς. Τὸ Συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν δύναται, τῇ κρίσει τοῦ κυρίου τῶν κατασχθέντων, ὑποβαλλομένη, ἐπὶ ποινῇ ἀπαρδεύτου, ἐντὸς 48 ὥρῶν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελεῶς λήψεως τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως, νὰ ἄρῃ τὴν κατάσχισιν, ἐὰν αὕτη ἐνηργηθῇ ἀκύρως ἢ παρανόμως ἢ ἂν δὲν ὑπάρχωσι τὰ στοιχεῖα τῆς λαθρεμπορίας κατὰ τὸ ἄρθρον 100 τοῦ νόμου τούτου. Δύναται δὲ ἐν πάσῃ περιπτώσει, κατ' αἵτησιν τοῦ κυρίου τῶν κατασχθέντων, ὑποβάλλομένην ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω χρονικοῦ διαστήματος, νὰ διατάξῃ τὴν εἰς τοῦτον ἀπόδοσιν αὐτῶν ἐπ' ἐγγυήσει χρηματικῇ κατατιθεμένην νομίμως καὶ ἴση πρὸς τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ θῆσαν αὐτῶν. Ἡ ἐγγυήσις αὕτη ἐπέχει θέσιν τμήματος πωλήσεως τῶν κατασχθέντων καὶ ὑπάρχει εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 107 δήμευσιν. Κατὰ τοῦ βουλευματος τοῦ Συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν ἐπιτρέπεται μόνον ἀνακοπὴ ἰσὺς τῶν Συμβουλίων τῶν ἐφετῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 260 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας. ἐντὸς 48 ὥρῶν ἀπὸ τῆς ἐκθέσεως τοῦ βουλευματος, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ἐπιδόσεως αὐτοῦ.

3. Εἰσαχθεὶς τῆς κατηγορίας κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 22 Νοεμβρίου 1923 (περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ), τὸ Δικαστικὸν ἀποσπίνεται περὶ τῆς δήμεσεως ἢ ἀποδόσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 107 ἀναφερομένων, ἂν δ' ἀναβόλῃ τὴν συζήτησιν, δύναται νὰ διατάξῃ τὰ ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ ὀριζόμενα.

"Άρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 126 τοῦ Ν. 1165 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς, λαμβάνον αὐξήοντα ἀριθμὸν 117 :

1. Πᾶς πολίτης προσκαλούμενος ὑπὸ δημοσίου ὑπαλλήλου, τοῦ ἐλλόντος νὰ ἐνεργήσῃ ἢ ἐνεργῶντος ἢ ἐνεργήσαντος τὴν κατάσχισιν λαθρεμπορεύματος ἢ τὴν σύλληψιν δράστου λαθρεμπορίας, ὁφείλει νὰ παράσχῃ πᾶσαν ζητούμενην ὑπὸ τῶν δημοσίων ὀργάνων καὶ ἀνάλογον πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ προσκαλουμένου καὶ τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ θέσιν συνδρομὴν καὶ ἐνίσχυσιν.

2. 'Ο παραβαίνων τὴν υποχρέωσιν ταύτην, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι μιᾶς ἐβδομάδος καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 4.000 δραχμῶν.

"Ἀρθρον 19.

Τὸ ἄρθρον 127 τοῦ Ν. 1165, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς· λαμβάνον αὐξοῦντα ἀριθμὸν 118:

1. Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 112 παρὰ γρ. 1 καὶ 2 ἀναφερόμενοι ὅμα τῇ κατασχέσει ἢ τῇ συλλήψει τοῦ δράστου, προβαίνουν εἰς τὰς πρὸς βεβαίωσιν τῆς λαθρεμπορίας ἀνακριτικὰς πράξεις, ἔχοντες πάντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς υποχρεώσεις τῶν ἐν ἄρθρῳ 17 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὑπαλλήλων, ἀποστέλλουσι δὲ τὴν ἐνεργηθεῖσαν προανάκρισιν εἰς τὸν ἀρμόδιον παρὰ Πλημμελειοδικαίας Εἰσαγγελέα.

2. 'Ο Προϊστάμενος τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς παραλαμβάνων, κατὰ τὸ ἄρθρον 116, τὰ κατασχθέντα, συντάσσει σχετικὴν ἔκθεσιν, ἣν πέμπει εἰς τὸν Εἰσαγγελέα καὶ μεριμνᾷ περὶ τῆς μεταφοράς ἢ φυλάξεως αὐτῶν, ἐνεργῶν περαιτέρω συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 119 καὶ 120 τοῦ νόμου τούτου.

"Ἀρθρον 20.

Τὸ ἄρθρον 132 τοῦ Ν. 1165, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς, λαμβάνον αὐξοῦντα ἀριθμὸν 119:

1. "Ἀμα ὡς ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ παραλάβῃ τὰ, κατὰ τὰ ἄρθρα 111 καὶ ἐπόμεν., κατασχθέντα ἐμπορεύματα ἢ μεταγωγικὰ μέσα, δημοσιεύει διὰ τοιχοκολλησεως εἰς τὸ τελωνειακὸν κατὰστῆμα πρόσκλησιν πρὸς πάντα ἐνδιαφερόμενον νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν καὶ προκαταβάλῃ τὰς ἀναγκαῖας δαπάνας διὰ τὴν φύλαξιν αὐτῶν μέχρι τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως, ἥτις θὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς δημεύσεως αὐτῶν. Τὸ ποσὸν τῶν δαπανῶν ὀρίζει ὁ διευθυντὴς τοῦ τελωνείου ἢ ὁ τελὼνης διὰ πρωτοκόλλου, δι' οὗ δύναται νὰ ὀρισθῇ καὶ ἡ κατὰ γρονικὰ διαστήματα προκαταβολή.

2. "Ἀν οὐδεὶς προκαταβάλῃ τὰς δαπάνας ταύτας κατὰ τὸν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ὀρισθέντα χρόνον, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ προβαίνει εἰς τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν τῶν κατασχθέντων. Ἡ δημοπρασία προκηρύσσεται διὰ διακηρύξεως τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, δημοσιευομένης κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 41. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται ἐν τῷ καταστήματι τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἐνώπιον τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς κατὰ τὴν ὀριθεῖσαν ἐν τῇ διακηρύξει ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας μετὰ τὴν τελευταίαν τοιχοκόλλησιν. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ἐγκρίνεται, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφ. 2 τῆς παρὰ γρ. 3 τοῦ ἄρθρου 42.

3. Δύναται ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ, ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου, νὰ ἀποστείλῃ τὰ κατασχθέντα πρὸς τῶλγσιν εἰς ἄλλην τελωνειακὴν ἀρχήν. Ἡ πώλησις ἐνεργεῖται κατὰ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις ὑπὸ τῆς εἰς ἣν ἀπεστάλησαν τελωνειακῆς ἀρχῆς.

"Ἀρθρον 21.

Τὸ ἄρθρον 133 τοῦ Ν. 1165, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς, λαμβάνον αὐξοῦντα ἀριθμὸν 120:

1. "Ἀν τὰ κατασχθέντα ὑπὸκεινται εἰς φρεῖαν ἢ ἐλάττωσιν ἀξίας, ἢ ἡ φύλαξις αὐτῶν ἢ δυσχερὴς, βεβαίῳ δὲ τοῦτο διὰ πρωτοκόλλου αὐτῆς ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ, δύναται νὰ ἐκποιήσῃ διὰ μονοήμερου δημοπρασίας, καὶ ἂν προσφέρεται εἰς καταβολὴν τῶν ἐξόδων τῆς φυλάξεως οἷσθιποτε ἐνδιαφερόμενος. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται ἐνώπιον τοῦ προϊστάμενου τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς μετ' ἀπλῆν κήρυξιν διὰ κήρυκος κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνήθειαν.

2. Τὸ ἐκπλειστηρίαγμα καταντίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐπὶ παρακαταθήκῃ.

3. Τὰ κατασχθέντα ἀντικείμενα, ὧν δὲν κατέστη δι' οἰονδήποτε λόγον ἐρικτὴ ἢ ἐκποίησις συμφώνως πρὸς τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ δὲν διετάχθῃ ἢ ἀπόδοσις διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐκδικάσαντος τὴν λαθρεμπορίαν ποινικοῦ δικαστηρίου, θεωροῦνται μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου, ὡς ἐγκαταλειμμένα καὶ περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ

Δημοσίου, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπὶ τούτων τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 4 ἐδ. 2, καὶ 3 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 44.

4. Ἐπὶ τῶν δημευθέντων ἢ δημευομένων ἀντικειμένων κατὰ πιν ἀποφάσεως τοῦ ἀρμόδιου ποινικοῦ δικαστηρίου ὧν δὲν κατέστη ἢ δὲν καθίσταται ἐρικτὴ δι' οἰονδήποτε λόγον ἢ ἐκποίησις εἰς τρεῖς διαφόρους δημοπρασίας ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς περὶ δημεύσεως τούτων ἀποφάσεως, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 44.

"Ἀρθρον 22.

Τὸ ἄρθρον 134 τοῦ Ν. 1165 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς, λαμβάνον αὐξοῦντα ἀριθμὸν 121:

1. Οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως δύναται νὰ γεννηθῇ κατὰ τοῦ Δημοσίου δι' οἰονδήποτε λόγον ἐκ τῆς κατασχέσεως ἢ ἐκποίησης τῶν κατασχθέντων λόγω λαθρεμπορίας, ἀπαγρευομένης πάσης προσφυγῆς εἰς τὰ δικαστήρια.

"Ἀρθρον 23.

Τὸ ἄρθρον 135 τοῦ Ν. 1165, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς, λαμβάνον αὐξοῦντα ἀριθμὸν 122.

1. Ἀρμόδιον δικαστήριον πλημμελειοδικῶν πρὸς ἐκδίκασιν τοῦ ἀδικήματος τῆς λαθρεμπορίας κατὰ τὰ ἄρθρα 100, 101, 102, 104, 105 καὶ ἐπόμεν., εἶναι ἐκεῖνος, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ οὐοῦ ἐτελέσθη τὸ ἀδίκημα.

2. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δὲν συνελήφθῃ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ ἐὰν δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν κατέστη ἐρικτὴ ἢ ἄμεσος εἰς τὸ ἀκρατηρίον εἰσαγωγὴ τῆς υποθέσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 115 τοῦ νόμου τούτου ἢ τέλος ἂν παρίσταται ἀνάγκη ἀνακρίσεως πρὸς βεβαίωσιν τῆς συμμετοχῆς καὶ ἄλλων συναϊτῶν ἢ τῆς ἐκτελέσεως συναφῶν ἀδικημάτων, ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀπευθύνεται εἰς τὸν ἀνακριτὴν.

Ὁ κατηγορούμενος προφυλακίζεται, ἐπιτρέπεται δ' εἰς αὐτὸν μόνον προσφυγὴ κατὰ τοῦ ἐντάλματος φυλακίσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν, ὅπερ, μὴ συμμετέχοντος τοῦ ἐκδόντος τὸ ἐντάλμα ἀνακριτοῦ, ἀποφατίζει ἀνεκλήτως, ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἐντάλματος. Ἀπόλυσις προσωρινῇ ἐπὶ ἐγγυήσει δὲν ἐπιτρέπεται, δύναται ὅμως νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ ἄρθρον 228 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

3. Διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν παρὰ γρ. 4, 5 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 5 τοῦ Ὑψηλίσματος τῆς 16 Δεκεμβρίου 1924.

4. Περαιτωθείσης τῆς ἀνακρίσεως, δύναται ὁ εἰσαγγελεὺς, συμφωνοῦντος τοῦ ἀνακριτοῦ, νὰ παραπέμψῃ τὸν κατηγορούμενον δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰς τὸ ἀκρατηρίον.

5. Ἀποφανθέντος τοῦ Συμβουλίου, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν, τὸ βούλευμα εἰσάγεται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως του ὑπὸ τοῦ παρ' ἐφέταις Εἰσαγγελέως πρὸς ἐπικύρωσιν ἢ μεταρρύθμισιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν ἐρετῶν. ὅπερ ὀφείλει ν' ἀποφανθῇ ἐντὸς ἐτέρων πέντε ἡμερῶν. πρᾶττον κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 251 καὶ ἐπόμεν. τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὀρισμένα. Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ βουλεύματος τῶν ἐρετῶν ἀναστέλλεται ἡ ἀπόλυσις τοῦ κατηγορουμένου.

6. Αἱ διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς τοῦ νόμου τούτου. Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ προβάλῃ τὰς περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεις του, πρὸς τὸν ἀντιπρὸςώπων του ἢ διὰ τοῦ εἰδικῆν ἐντολῆν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἔχοντος Εἰσαγγελέως. Ἡ τοιοῦτη προβολὴ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου δὲν ἐπιτρέπεται τὸ πρῶτον παρ' ἐφέταις.

7. Κατὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται τὸ ἐνδίκον μέρος τῆς ἐξέσεως, ὅταν ἐπεβλήθῃ ποινὴ φυλακίσεως ὑπερβαίνουσα τὸ ἔτος. Ἡ ἐφεσις δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν, οὐδ' ἐπιτρέπεται μετ' αὐτὴν προσωρινῇ ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπόλυσις. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῆς Ποιν. Δικονομίας.

8. Συρρεόντων καὶ ἄλλων εἰς βαθμὸν κακουργήματος ἀδικημάτων, δὲν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ συναφείας ὀρισμαὶ τῆς

Ποιν. Δικονομίας, ἀλλὰ τὸ πλημμέλημα τῆς λαθρεμπορίας χωρίζεται καὶ εἰσάγεται κατὰ τὰ ἄρθρα 122 καὶ ἐπόμε. τοῦ νόμου τούτου.

Ἄρθρον 24.

Τὸ ἄρθρον 136 τοῦ Ν. 1165 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς. λαμβάνον αὐξήντα ἀριθμὸν 123 :

1. Κατὰ πᾶσαν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν, καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως, ἐκτὸς τῶν κατηγορουμένων καὶ καθ' ὅς διατυπώσεις καὶ προθεσμίας καλοῦνται οὗτοι, καὶ οἱ ἐκ τῆς προανακρίσεως ἐνδεκνυόμενοι ὡς ἀλληλεγγύως μετ' αὐτῶν ἀστικῶς συνυπεύθυνοι κατὰ τὰ ἄρθρα 108 καὶ 109 τοῦ παρὸντος, εἴτινες ἔχουσι πάντα τὰ κατὰ τὴν Ποιν. Δικονομίαν παραχόμενα εἰς τὸν κατηγορούμενον δικαιώματα, ἅμα ὡς ἐπιβοθῇ αὐτοῖς ἢ πρὸς ἐμφάνισιν εἰς τὸ ἀκροατήριον κληθεῖς.

2. Ὁ μετῴχων τῆς συζήτησεως ἀστικῶς ὑπεύθυνος δύναται ν' ἀσκήσῃ πάντα τὰ εἰς τὸν κατηγορούμενον ἀνήκοντα ἐνδίκῃ μέσα κατὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἀλλ' ὡς πρὸς μόνον τὸ ἀναγνωρίζον τὴν ἀστικὴν αὐτοῦ εὐθύνην μέρος αὐτῆς. Ἀσκηθέντος ἐνδίκου τινὸς μέσου ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου τὸ ἐπὶ τούτου κρίνον δικαστήριον ἐπιλαμβάνεται καὶ τοῦ περὶ τῆς εὐθύνης τῶν ἀστικῶς συνυπευθύνων κεφαλαίου τῆς ἀποφάσεως καὶ ἂν δὲν στρέφεται κατ' αὐτοῦ τὸ ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἀσκηθὲν ἐνδίκον μέσον καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν ἐμφανίσθῃ ὁ ἀστικῶς ὑπεύθυνος.

3. Ὁ ἀστικῶς ὑπεύθυνος καὶ ἂν δὲν κλητεῖται κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου τούτου, δικαιοῦται πάντοτε νὰ παρέμβῃ ἐκουσίως εἰς τὴν ποινικὴν δίκην, καὶ παρ' Ἐφέταις τὸ πρῶτον, ἀλλὰ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας. Ὁ κλητεῖται ἢ ἐκουσίως παρεμβὰς δύναται ν' ἀποβληθῇ τῆς ποινικῆς διαδικασίας τῇ αἰτήσῃ του ἢ αὐτεπαγγέλτως, ἐφ' ὅσον, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, δὲν φέρῃ τὴν ιδιότητά του κατὰ τὰ ἄρθρα 108 καὶ 109 τοῦ νόμου τούτου ἀστικῶς συνυπευθύνου.

Ἄρθρον 25.

Τὸ ἄρθρον 137 τοῦ Ν. 1165 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς, λαμβάνον αὐξήντα ἀριθμὸν 124 :

1. Οἷοιδήποτε οἰκονομικὸς ὑπάλληλος (Οἷκ. Ἐπιθεωρητῆς Τελωνεῖων, ὑπάλληλος Τελωνείου. Ἐφορίας καπνῶν, Οἰνομικῆς Ἐφορίας. Ταμείου κλπ.) ἢ εἰσπράκτωρ ἢ τελωνοφύλαξ ἢ ἕτερος βαθμύχος τοῦ σώματος τῆς τελωνοφυλακῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀτυνομίας κατὰ θάλασσαν ἐνεργῶν ἀνακριτικὰς πράξεις ἐπὶ λαθρεμπορίας ἢ συμμετασχὼν εἰς αὐτάς δὲν ἀποκλείεται νὰ ἐξετασθῇ ὡς μάρτυς κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίαν.

Ἄρθρον 26.

Τὸ ἄρθρον 138 τοῦ Ν. 1165 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς, λαμβάνον αὐξήντα ἀριθμὸν 125 :

1. Ὅσῳκις κατάσχεται τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας ἢ τὸ μεταγωγικὸν μέσον αὐτῆς, χωρὶς ν' ἀνακαλυφθῇ ὁ δράστης οὔτε ἐκ τῆς ἀνακρίσεως, ὁ Εἰσαγγελεὺς εἰσάγει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει περὶ τῆς δημεύσεως τῶν κατασχθέντων.

Ἄρθρον 27.

Τὸ ἄρθρον 139 τοῦ Ν. 1165 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς, λαμβάνον αὐξήντα ἀριθμὸν 126 :

1. Πᾶς ἀξίων δικαίωμα ἐπὶ κατασχθέντων ἀντικειμένων ἢ μεταγωγικῶν μέσων λαθρεμπορίας, εἴτε ἀνεκαλύφθῃ ὁ δράστης αὐτῆς, εἴτε μὴ, ἂν θέλῃ νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν δήμευσιν αὐτῶν δύναται νὰ ὑποβάλῃ τὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ δι' αἰτήσεως πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα. Ἡ αἴτησις εἰσάγεται εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον καὶ συζητεῖται σὺν τῇ κυρίᾳ συζήτησει, καθ' ἣν καλεῖται καὶ ὁ ὑποβάλων τὴν αἴτησιν αὐτοῦ. Τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει περὶ τῆς αἰτήσεως καὶ, ἂν δὲν ἀποφανθῇ ὑπὲρ τῆς δημεύσεως, διατάσσει τὴν ἀπόδοσιν τῶν κατασχθέντων ἢ τοῦ ἐκπλειστηγιάσματος εἰς τὸν δικαιοῦχον.

2. Τὴν εἰς τὸν δικαιοῦχον ἀπόδοσιν διατάσσει τὸ δικαστήριον καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ὅταν κρίνῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει περὶ πτωσις δημεύσεως.

3. Ἄν ἡ ἀποφαινομένη περὶ τῆς δημεύσεως ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου εἴναι ἡ καταδικάζουσα τὸν δράστην, καθίσταται τελεσίδικος, ἅμα ὡς παρέλθωσιν αἱ νόμιμοι προθεσμίαι τῶν ἐνδίκων μέσων ὡς πρὸς τὸν καταδικασθέντα. Ὁ τρίτος δ' ἔχων ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν δημευομένων διὰ τῆς ἀποφάσεως ἀντικειμένων, δὲν δύναται νὰ προσβάλῃ δι' ἐνδίκων μέσων τὴν ἀπόφασιν, δύναται ὅμως νὰ παρέμβῃ καὶ ὑποβάλῃ τὰς ἀξιώσεις του κατὰ πᾶσαν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, συνεπεία ἐνδίκων μέσων τοῦ καταδικασθέντος.

4. Ἄν ἡ ἀποφαινομένη περὶ τῆς δημεύσεως ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου δὲν περιέχει διάταξιν, καταδικάζουσαν τὸν δράστην τῆς λαθρεμπορίας, δύναται νὰ ἀνακοπῇ ὑπὸ παντὸς ἔχοντος ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν δημευομένων ἀντικειμένων, μὴ κληθέντος δὲ νὰ παραστῇ κατὰ τὴν συζήτησιν, ἐφ' ἧς ἐξεδίδῃ, ἐντὸς του θεσμίας ἡμερῶν ἐξήκοντα, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῆς. Ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς ἀποφαίνεται τὸ Πλημμελειοδικεῖον, ἢ δὲ ἀπόφασις αὐτοῦ εἶναι τελεσίδικος, οὐδενὸς ἐπιτροπομένου κατ' αὐτῆς ἐνδίκου μέσου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'

Μεταβατικαὶ καὶ τελικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 28.

Εἰς τὸν Ν. 1165 προστίθεται τὸ ἐπόμενον ἄρθρον ὑπ' αὐξήντα ἀριθμὸν 127 :

1. Αἱ δικονομικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ παραχθέντων ἀδικημάτων λαθρεμπορίας, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδικάσθησαν ὀριστικῶς. Ἀρμόδιον δὲ πρὸς ἐκδίκασιν καθίσταται τὸ δικαστήριον τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ ὅταν ἔτι δι' ἀμετακλήτου βουλευματος παρεπέμφθῃ ὁ κατηγορούμενος εἰς τὸ κατὰ τὸ Ψῆφισμα τῆς 16 Δεκεμβρίου 1924 ἐφετεῖον.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 102, 104, 105 καὶ 106 τοῦ νόμου 1165, ὡς ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ νόμου τούτου, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ πρὸ αὐτοῦ παραχθέντα ἀδικήματα λαθρεμπορίας, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐπιεικότεραι τῶν ἀντικατασταθειῶν διατάξεων.

3. Αἱ διατάξεις τῶν δύο προηγούμενων παραγράφων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου παραχθέντων παραβάσεων τοῦ ἄρθρου 100 § 3 τοῦ Ν. 1165, ὡς ἐτροποποιήθη αὕτη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 4057, ἐφ' ὃν ἡ ποινικὴ δίωξις ἀνεστάλη κατὰ τὸν Ἀναγκ. Νόμον τῆς 11 Ἰανουαρίου 1936 καὶ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 392 τοῦ 1936, ἐν ᾗ περιπτώσει ἠθέλην, ἐπὶ καθυστέρήσει τῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις ταύτας καθορισθειῶν δόσεων, ἀσκηθῇ ἢ συνεχισθῇ ἡ ποινικὴ δίωξις.

Ἄρθρον 29.

Τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Ν. 1165, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, καταργουμένης τῆς δευτέρας παραγράφου αὐτοῦ, λαμβάνει αὐξήντα ἀριθμὸν 128.

Ἄρθρον 30.

Εἰς τὸν Ν. 1165 προστίθεται τὸ ἐπόμενον ἄρθρον ὑπ' αὐξήντα ἀριθμὸν 129.

1. Διαρκούσης τῆς κατὰ τὸν Ἀναγκ. Νόμον τῆς 11 Ἰανουαρίου 1936 καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 392 τοῦ 1936 διαταχθείσης ἀναστολῆς τῆς ποινικῆς δίωξεως, ἀναστέλλεται καὶ ἡ πρόοδος τοῦ χρόνου τῆς παραγραφῆς τοῦ ἀξιοποίνου τῆς παραβάσεως.

Ἄρθρον 31.

1. Τὰ ἄρθρα 102, 103, 104, 107, 110, 111, 128, 129, 130 καὶ 131 τοῦ Ν. 1165, ὡς ἰσχυον ταῦτα πρὸ τῆς δημοσίευσώς τοῦ παρόντος νόμου, καταργοῦνται.

2. Τὰ ἄρθρα 105, 106 καὶ 143 τοῦ Ν. 1165 ἐρεξῆς λαμβάνουσιν ἀντιστοίχως αὐξήντας ἀριθμοὺς 130, 131 καὶ 132.

Ἄρθρον 32.

Τὸ ἄρθρον 144 τοῦ Ν. 1165 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς λαμβάνον αὐξήντα ἀριθμὸν 133 :

1. Διὰ Β. Διοταγμάτων κανονισθῇσονται τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ὁργανώσεως τῆς λειτουργίας τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν, ἢ ἀρ

μοδιότητος τούτων, τὰ καθήκοντα τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων, τὰ τοῦ ἐλέγχου τῆς διοικητικῆς διαχειρίσεως τούτων, ὁ κανονισμὸς τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως Τελωνειακοῦ Ἐλέγχου ὡς καὶ τὰ τοῦ καταλογισμοῦ παρ' αὐτῆς τῶν τελωνειακῶν ὑπολόγων, τὰ τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας παρεχομένων εἰς τὸ κοινὸν ἐντύπων (ἐπιτρεπομένων νὰ ὀρίζηται καὶ τίμημα πωλήσεως αὐτῶν), ἡ χωρική δικαιοδοσία ἐκάστης τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 67 τελωνειακὸς περιζήλος αὐτῆς.

Ἄρθρον 33.

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 92 τοῦ Ν. 1165 ὡς τῷτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Διαφοραὶ μέχρι 5 ο) πλέον ἢ ἑλαττον προκειμένου περὶ ἐλευθέρων τέλους ἐμπορευμάτων καὶ μέχρι 1,5 ο) προκειμένου περὶ ὑποκειμένων εἰς τέλος ἐμπορευμάτων δὲν τιμωροῦνται.»

Ἄρθρον 34.

Τὸ ἄρθρον 99 τοῦ Ν. 1165 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

1. Αἱ τελωνειακαὶ παραβάσεις παραγράφονται μετὰ διετίας.

2. Ἡ παραγραφή διακόπτεται διὰ τῆς παρὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου διαπράξεως νέας τελωνειακῆς παραβάσεως ἐντὸς τῆς χωρικῆς δικαιοδοσίας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἐν ἣ διαπράχθη καὶ ἡ προηγουμένη, τιμωρητέα δι' ἴσου ἢ ἀνωτέρου πολλαπλοῦ ἢ προσθέτου τέλους ἢ διὰ πράξεως ἀνακριτικῆς τῆς παραβάσεως. Ἡ διαπίστωσις τῆς διακοπῆς βαρύνει τὴν τελωνειακὴν ἀρχήν.

3. Ὁ διευθυντὴς τελωνείου, ἡ ὁ τελωνηγ, ἡ ὁ ὑποτελώνης, ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὁποίου ἐβεβαίωσε δι' ἐκθέσεως τελωνειακὴν παραβάσιν ἢ εἰς ὃν παρεδόθη ἡ περὶ αὐτῆς ἔκθεσις τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας καὶ οἰκονομικῆς ἀστυνομίας, ἀφοῦ ἐπιχειρήσῃ καὶ πᾶσαν ἀνάκρισιν, ἣν ἔθελε θεωρήσει λυσιτελεῖ, ὀφείλει ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς καταγωγῆσεως τῆς ἐκθέσεως εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον ἢ τῆς παραλαβῆς ταύτης νὰ συντάξῃ καὶ ἐκδώσῃ ἡτιυολογημένην πράξιν, διὰ τῆς ὁποίας προσδιορίζει τοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ὑποχρέους, ὡς ὑπαίτιους τῆς παραβάσεως καὶ ὡς πολιτικῶς ὑποχρέους καὶ τὸ ὀφειλόμενον πρόσθετον ἢ πολλαπλοῦν τέλος.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 108, 109 καὶ 110 ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τελωνειακῶν παραβάσεων.

Ἡ ἄγνοια τῶν πολιτικῶς συνυπευθύνων περὶ τῆς πιθανότητος τελέσεως τῆς τελωνειακῆς παραβάσεως δὲν ἀπαλλάσσει τοὺς τῆς εὐθύνης.

5. Ἡ πράξις κοινοποιεῖται εἰς τὸν καθ' οὗ ἐξεδόθη. Ἡ κοινοποίησις γίνεται διὰ τελενωφύλακος ἢ δι' οἰουδὴποτε ἄλλου δημοσίου ὀργάνου δι' ἐπιδόσεως εἰς τὸν ἰδίον καταδικασθέντα. Ἄν δὲν εὑρεθῇ οὗτος ἐν τῇ κατοικίᾳ ἐν ἣ κατοικεῖ ἢ προσκυρίως διαμένει, ἢ ἂν ἀρνηθῇ νὰ παραλάβῃ τὴν πράξιν καὶ ὑπογράψῃ τὸ ἀποδεικτικόν, ἢ ἂν δηλώσῃ ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ὑπογράψῃ τὸ ἀποδεικτικόν, ἢ ἐπίδοσις τῆς πράξεως γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 143 τῆς Πολ. Δικονομίας. Ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἐξεδόθη ἡ πράξις διατρίβῃ ἐπὶ πλοίου, ἢ εἴναι ἀνήλικος ἢ νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικὸ δικαίον, αὕτη ἐπιδίδεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 144 καὶ 145 τῆς Πολ. Δικονομίας. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ προσώπων διατριβόντων ἐπὶ πλοίων, ὡς καὶ ἐπὶ πλοιοκτητῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἢ ἐπίδοσις δύναται νὰ γίνῃ εἰς τὸν πρῶτον τοῦ πλοίου, ἀλλὰ πάντοτε δι' ἰδιαιτέρου διχογράφου δι' ἑκαστον καταλογιζόμενον.

Περὶ τῆς κοινοποιήσεως συντάσσεται ἔκθεσις ὑπὸ τοῦ κοινοποιούντος ὑπαλλήλου, ὑπογραφομένη ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἡ κοινοποίησις ἢ τοῦ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ ἐπίδοσις ἢ τοῦ μάρτυρος. Ὅταν διατρίβῃ τις ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ δὲν ἦναι γνωστὴ ἢ διαμονὴ αὐτοῦ κατὰ τὴν περὶ τούτου βεβαίωσιν τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς τῆς ἐδρας

τοῦ ἐκδόντος τὴν πράξιν τελωνειακοῦ ὑπαλλήλου, ἡ κοινοποίησις γίνεται διὰ δημοσιεύσεως περιληψέως τῆς πράξεως δι' τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

6. Ὁ καθ' οὗ ἐξεδόθη ἡ πράξις ἢ οἱ δι' αὐτῆς κηρυχθέντες ἀπαιτικὸς συνυπεύθυνοι δικαιούνται προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου κατὰ περιφέρειαν Τελωνείων ἢ Τελωνειακὴν ἀρχὴν Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Τελωνείων καὶ τούτου κωλυμένου ἢ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος, τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Ἦν. Ἐπιθεωρήσεως Τελωνείων) ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

Ὁ προσφεύγων δικαιούται ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς προσφυγῆς τοῦ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν ἀρμοδίον Οἰκονομικὸν Ἐπιθεωρητὴν Τελωνείων πᾶν ἔγγραφο στοιχεῖον ἢ ὑπόμνημα ὑποστηρίξον τὴν προσφυγὴν του.

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς Τελωνείων ἐντὸς μηνὸς ἐπίσης ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ὑποβολῆς τῆς προσφυγῆς ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῆς διὰ πράξεώς του ἀμετακλήτως, μὴ δυνάμενος νὰ καταστήσῃ χεῖρονα τὴν θέσιν τοῦ προσφεύγοντος.

Ἡ πράξις τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κοινοποιεῖται εἰς τὴν ἀρμοδίαν Τελωνειακὴν ἀρχὴν καὶ ὑπὸ ταύτης εἰς τὸν προσφυγόντα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἡ προσφυγὴ γίνεται ἐγγράφως, ὑποβαλλομένη εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν 150, κοινοποιεῖται δὲ ἡ παραδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν ἐκκαλουμένην πράξιν τελωνειακὴν ἀρχήν.

Ἐκαστος καταλογιζόμενος διὰ προσθέτου ἢ πολλαπλοῦ τέλους ἢ ἑκαστος κηρυσσόμενος ἀπαιτικῶς συνυπεύθυνος μόνον ἰδίαν του προσφυγὴν δικαιούται νὰ ὑποβάλῃ.

Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ὑποβάλλει εἰς τὸν ἀρμοδίον οἰκονομικὸν Ἐπιθεωρητὴν Τελωνείων τὴν δικογραφίαν καὶ τὴν προσφυγὴν ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς τελευταίας.

Μὴ κοινοποιηθείσης ἐμπροθέσμως προσφυγῆς τὰ ὀφειλόμενα πολλαπλοῦν ἢ πρόσθετον τέλος εἰσπράττονται δυνάμει τῆς πράξεως τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ἀναγκαστικῶς, ἐὰν μὴ ἐγένετο ἐκουσίως ἢ καταβολῇ αὐτῶν ὑπὸ τῶν δυνάμει τῆς πράξεως ὑποχρέων. Κοινοποιηθείσης ἐμπροθέσμως προσφυγῆς ἢ εἰσπραξίς τῶν ὀφειλομένων γίνεται μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς πράξεως τοῦ Οἰκ. Ἐπιθεωρητοῦ Τελωνείων καὶ συμφώνως πρὸς τὸ διατακτικὸν αὐτῆς.

Ἡ εἰσπραξίς τῶν πολλαπλῶν ἢ προσθέτων τελῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, μετὰ δὲ τὴν λήξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, καθ' οὗ ἐξεδόθη ἡ πράξις ἢ εἰσπραξίς ἀνήκει εἰς τὸν ἀρμοδίον δημόσιον ταμίαν.

Ἄρθρον 35.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 31 καὶ 32 τοῦ Ν. 1165 ἐκποιουμένων ἐμπορευμάτων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 44, πλὴν τοῦ ἐδαφ. 2 τῆς παραγράφου 4 αὐτοῦ.

Ἄρθρον 36.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1940.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Νομβρίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΑΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΗΣ, ΑΙΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Η. ΚΡΙΜΠΑΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Π. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΑΟΥΛΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Νομβρίου 1939.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Ε Ι

Ότι από 1^{ης} Ιανουαρίου 1938 δυνάμει τῶν § § 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1013)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 30 Δεκεμβρίου 1937 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου κειμένων διατάξεων» δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 531 τῆς 31 ἰδίου μηνὸς (Τεύχος Α') φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. Μ. 19233 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1937 ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευθείσης αὐθημερόν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 278 (Τεύχος Β') φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὠρίσθησαν οἱ ὅροι τῆς ἐτησίας συνδρομῆς τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων (παλαιῶν καὶ νέων) τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως κλπ. ὡς κάτωθι:

Ἀπὸ τῆς 16 Ἰουλίου 1938 διὰ ὑπ' ἀριθ. Τ. 5733)1938 ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Υπουργοῦ, (Ἐφ. Κυβ. 145)1938 Τεύχος Β') ὠρίσθησαν τὰ τέλη τῆς δημοσιεύσεως τῶν Κωδικοποιουμένων Καταστατικῶν τῶν Ἀνω. Ἐταιριῶν, εἰς δρ. 5000, ἀπὸ δὲ τῆς 9 Ὀκτωβρίου 1939 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 9247)1939 ὁμοίας ἀποφάσεως (Ἐφ. Κυβ. 251)1939 τεύχος Β') ὠρίσθησαν τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δ. Α. Ε. τῶν κατὰ τὸ ἀπὸ 20)5)1939 Β. Δ. ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν Ἑλληνικῶν Ἀνωτάτων Ἐταιριῶν εἰς δρ. 200.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Κ.Α.Π.

Ἐσωτερικοῦ—Ἐξωτερικοῦ		
1. Διὰ τὸ τεύχος Α'.....	Δραχ.	300 500
2. Διὰ τὸ τεύχος Β'.....	»	200 350
3. Διὰ ἀμφότερα τὰ τεύχη Α' καὶ Β' »	»	450 750
4. Διὰ τὸ τεύχος Γ'.....	»	200 350
5. Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β' καὶ Γ' »	»	600 1000
6. Διὰ τὸ Παράρτημα.....	»	500 850
7. Διὰ τὰ τεύχη Α', Β', Γ' καὶ τὸ Παράρτημα.....	»	1000 1750
8. Διὰ τὸ Δελτίον Ἀν. Ἐταιριῶν »	»	600 1000
9. Διὰ τὰ τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωτάτων Ἐταιριῶν.....	»	1500 2500
10. Διὰ τὸ Δελτίον Βιομηχ. Ἰδιοκτ. »	»	200 350
11. Διὰ τὰ τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία Ἀνω. Ἐταιριῶν καὶ Βιομηχ. Ἰδιοκτ. »	»	1700 2900
12. Διὰ τὸ τεύχος «Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημ. Δικαίου» κτλ. »	»	500 850
13. Διὰ ἅπαντα τὰ τεύχη τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία.....	»	2000 3500

Διὰ τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους ἡ ἐτησίαν συνδρομὴ ὠρίσθη εἰς τὸ ἕμισυ τῆς ὡς ἄνω ἀναγραφόμενης συνδρομῆς τοῦ Ἐσωτερικοῦ.

Ἢ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περὶπτωσιν ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1^{ης} Ιανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶναι προληρωτέα.

Ἢ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων παλαιῶν καὶ νέων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος ὠρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων, ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἐναντι γραμματίου παραλαβῆς ὅπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1939

1. Γῶν Α' Β' Γ' τευχῶν, τοῦ Παραρτήματος, τοῦ Δελτίου Ἀν. Ἐταιριῶν καὶ τοῦ Τεύχους «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ.» ... Δρ. 10.—
2. Δι' ἕκαστον δὲ ἀντίτυπον τοῦ Δελτίου Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας..... » 25.—

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωτάτων Ἐταιριῶν

1. Τῶν δικαστικῶν προτάξεων..... Δρ. 300
2. Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνω. Ἐταιριῶν » 10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωτάτων Ἐταιριῶν..... » 2.000
4. Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν Ἀνωτάτων Ἐταιριῶν, ὡς αἰσ δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων ἄρθρων εἰς ἐνιαίον κείμενον καταστατικοῦ..... » 5.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν. Συνελεύσεις τῶν Ἀνω. Ἐταιριῶν » 800
6. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν Ἑλλήνων Ἀνω. Ἐταιριῶν συμφώνως τῷ Β.Δ. τῆς 20)5)1939..... » 200
7. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνω. Ἐταιριῶν » 4.000
8. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωτάτων Ἐταιριῶν..... » 1.500

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημ. Κυβερνήσεως:

1. Τῶν δικαστικῶν προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων..... » 300